

Pořizovatel: Městský úřad Klatovy, Úřad územního plánování

ODŮVODNĚNÍ ÚZEMNÍHO PLÁNU KŘENICE

Zpracovatel: Ing.,aut.Arch. Pavel Valtr, ČKA č. 00186 -

UrbioProjekt Plzeň, ateliér urbanismu, architektury a ekologie

A. TEXTOVÁ ČÁST

str.:

Identifikační údaje obce	3
Postup při pořízení ÚP, náležitosti vyplývající ze Správního řádu	3
Přezkoumání ÚP, náležitosti dle § 53 odst. 4 a 5 stav. zák.	5
- Vyhodnocení souladu s Politikou územ. rozvoje ČR a ÚPD KÚ	5
- Vyhodnocení souladu s cíli a úkoly územ. plánování, zejména s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území a požadavky na ochranu nezastavěného území	6
- Vyhodnocení souladu s požadavky stavebního zákona a jeho prováděcích právních předpisů	8
- Vyhodnocení souladu s požadavky zvláštních správních předpisů a se stanovisky dotčených orgánů podle zvláštních správních předpisů, popř. s výsledkem řešení rozporů	9
a) Vyhodnocení koordinace využívání území z hlediska širších vztahů v území, vč. souladu se ZÚR PK	10
b) Údaje o splnění zadání	10
c) Komplexní zdůvodnění přijatého řešení a vybrané varianty, vč. vyhodnocení předpokládaných důsledků tohoto řešení, zejména ve vztahu k rozboru udržitelného rozvoje území	11
Historický vývoj osídlení a obce	11
Urbanistický vývoj	13
Demografický vývoj	13
Dopravní infrastruktura	14
Technická infrastruktura	14
Občanská vybavenost	15
Veřejná prostranství	15
Nakládání s odpady	15
Zvláštní požadavky	15
Limity využití území, ochranné režimy	19
Krajinářská koncepce	24
Rekreace	25
Ekonomický rozvoj	25
d) Informace o výsledcích vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území spolu s informacemi, zda a jak bylo respektováno stanovisko k vyhodnocení vlivů na ž. p., příp. zdůvodnění, proč toto stanovisko nebo jeho část nebylo respektováno	27
Přírodně-ekologická charakteristika	27
Geomorfologie území	27
Geologická stavba území	28
Půdní charakteristika území	28
Biota území - vegetační pokryv, flóra, fauna	30
Klimatická charakteristika	35
Urbanistická hygiena, veřejné zdraví, hluk, znečištění ovzduší	35
Krajina, urbanistická a krajinná zeleň	36
Ekologická stabilita území	37
Vyhodnocení vlivu na životní a přírodní prostředí, hluk	38
e) Vyhodnocení předpokládaných důsledků navrhovaného řešení na ZPF a pozemky určené k plnění funkcí lesa	39
f) Podklady a doklady	45

GRAFICKÁ ČÁST

a) **Koordinační výkres**

b) **Výkres širších vztahů**

c) **Výkres předpokládaných záborů půdního fondu**

ODŮVODNĚNÍ ÚZEMNÍHO PLÁNU KŘENICE

TEXTOVÁ ČÁST

Základní údaje obce

Pořizovatel ÚPD:	Městský úřad Klatovy, úřad územního plánování
Řešené území:	Obec Křenice
Adresa:	Obecní úřad Křenice, Křenice 48, p. 340 12 Švihov
Starosta:	p. Václav Pošár
Kontakt:	tel. 376 393 303 e-mail: ou@krenice.jz.cz
Rozloha území:	obec celkem 875 ha
Počet obyvatel v území:	obec celkem 175
Zalidněnost:	20 obyvatel na km ²
Obec Křenice:	kód NUTS 4 CZ0322 Klatovy, kód ZSJ 556 505
kód k. ú. Křenice:	kód ČSÚ 675849
kód m. č. Křenice	kód 075841
kód m.č. Kámen	kód 075833
kód m.č. Přetín	kód 075850
Správní uspořádání:	okres Klatovy, ORP Klatovy, pověřený a stavební úřad úřad Klatovy, katastrální a pozemkový úřad Klatovy
Biogeografický region:	1.28. Plzeňský
Lokalizace:	Obec je lokalizována v okrese Klatovy, 30 km jjz. od krajského města Plzeň, 14 km sz. od Klatov, 7 km sz. od Švihova, 4 km s. od Chudenic. Obec leží na rozmezí Chudenické vrchoviny a Merklínské a Stříbrské pahorkatiny.
Kontaktní obce:	v okrese Klatovy obec Biřkov (m.č. Zderaz), městys Chudenice (m.č. Býšov) a obce Ježovy a Trnčí, v okrese Domažlice obec Srbice (m.č. Srbice) a v okr. Plzeň - jih obec Ptenín (m.č. Újezdec).

Náležitosti vyplývající ze Správního řádu

Územní plán Křenice se vydává v souladu se stavebním zákonem a jeho prováděcí vyhláškou č. 500/2006 Sb. dle Správního řádu formou opatření obecné povahy.

Územní plán Křenice, zahrnující celé administrativní území obce, tj. katastrální území a místní části Křenice, Kámen a Přetín v okr. Klatovy, ORP Klatovy, byl zpracován v následujících fázích:

- Průzkumy a rozborů a návazné Zadání ÚP
- Návrh územního plánu.

Územní plán byl zpracován v souladu s dohodnutým zadáním a pokyny pro zpracování návrhu územního plánu.

Na základě provedeného projednání a řízení je vydáván jako závazný územně plánovací dokument.

Územní plán komplexně řeší funkční využití území, stanovuje zásady jeho organizace a věcně a časově koordinuje výstavbu a jiné činnosti ovlivňující rozvoj území. Hlavním úkolem územně plánovací dokumentace ve zdejší území je sladit zájmy pro uchování příznivého přírodního a krajinného rázu a pro potřeby zemědělské a lesnické výroby s požadavky na územní rozvoj. Tyto skutečnosti vedou k potřebě stanovit regulaci využití zájmových území obce, proto obec Křenice jako pořizovatel územně plánovací dokumentace přistoupila k pořízení územního plánu, který bude sloužit:

- k regulaci využití území
- k vymezení rozvojových zastavitelných ploch
- ke koncepčnímu řešení dopravní a technické infrastruktury
- k zajištění ochrany přírodních a kulturních hodnot a koordinaci různých požadavků v řešeném prostoru
- k vymezení prvků ochrany krajiny a územního systému ekologické stability
- k navržení veřejně prospěšných staveb
- k vymezení požadavků na převod pozemků z Pozemkového fondu ČR
- k zamezení nežádoucích aktivit
- k získání dotací z podpůrných rozvojových programů
- jako podklad strategie dalšího rozvoje zhodnocování území a veřejných investic.

Zpracovaný územní plán sleduje výhledovou transformaci zemědělské obce na kvalitní stabilizované venkovské sídlo, integrované do struktury venkovského osídlení Evropské unie, s odpovídajícími standardy vybavení, ve vazbě na historický vývoj, kulturní tradice, venkovské přírodní prostředí, ale i přirozený potenciál a omezující limity.

Územní plán obce Křenice

- a) stanovuje limity využití území ve výkresu veřejně prospěšných staveb a limitů a v kapitole Limity využití území včetně záplavových území
- b) reguluje funkční a prostorové uspořádání území v hlavním výkresu – Komplexní urbanistické řešení území obce a v kapitole Limity využití území
- c) určuje asanační, rekonstrukční nebo rekultivační zásahy do území a stanoví způsob jejich využití v hlavním výkresu – Komplexní řešení území celé obce a funkční využití místních částí a v kapitole Vymezení ploch veřejně prospěšných staveb, asanačních a asanačních úprav a v kapitole Nakládání s odpady
- d) vymezuje chráněná území, chráněné objekty, ochranná pásma, přírodní parky, pokud nevznikají podle zvláštních předpisů jinak, a zabezpečuje ochranu všech chráněných území, chráněných objektů, ochranných pásem a přírodních parků dle hlavního výkresu – Komplexní řešení území celé obce a funkční využití a kapitoly Krajinná a environmentální koncepce a kapitoly Základní předpoklady a podmínky vývoje obce a ochrany přírodních, civilizačních a kulturních hodnot
- e) určuje zásady a podmínky pro věcnou a časovou koordinaci výstavby ve výkresu Vymezení ploch veřejně prospěšných staveb a výkresech funkčního využití místních částí obce a v kapitole Urbanistická koncepce
- f) posuzuje a hodnotí územně technické důsledky připravovaných staveb a jiných opatření a navrhuje nezbytný rozsah staveb a opatření, které podmiňují jejich vhodné využití ve výkresu Záboru půd a v kapitole Výhodnocení předpokládaných důsledků řešení na životní prostředí, na zemědělský půdní fond a na pozemky určené k plnění funkcí lesa
- g) řeší umístění staveb, stanoví územně technické, urbanistické a architektonické zásady pro jejich projektové řešení a realizaci v hlavním výkresu Komplexní urbanistické řešení a výkresech funkčního využití místních částí a v kapitole Urbanistická koncepce a Členění území obce na funkční plochy a podmínky jejich využití
- h) navrhuje využití zdrojů a rezerv území pro jeho společensky nejefektivnější urbanistický vývoj v hlavním výkresu Komplexní urbanistické řešení a výkresu funkčního využití a v kapitole Urbanistická koncepce a Členění území obce na funkční plochy a podmínky jejich využití

- i) vytváří podklady pro tvorbu koncepcí výstavby a technického vybavení území ve výkresech grafické části a v kapitolách Urbanistická koncepce, Krajinná a environmentální koncepce a Koncepce infrastruktur
- j) navrhuje pořadí výstavby a využití území v kapitolách Urbanistická koncepce, Krajinná a environmentální koncepce a Koncepce infrastruktur
- k) navrhuje územně technická a organizační opatření nezbytná k dosažení optimálního uspořádání a využití území v kapitolách Urbanistická koncepce, Krajinná a environmentální koncepce a Koncepce infrastruktury vymezuje území dotčená požadavky ochrany obyvatelstva v hlavním výkresu Komplexní urbanistické řešení a okresu Vymezení ploch veřejně prospěšných staveb, asanačí a asanačních úprav a v kapitole Krajinná a environmentální koncepce a kapitole Vymezení ploch veřejně prospěšných staveb, asanačí a asanačních úprav.

Náležitosti dle § 53, odst. 4 a 5 stav. zák. - přezkoumání ÚP

Pro obec Křenice byla v r. 1992 zpracována urbanistická studie.

Pro Plzeňský kraj byly vydány Zásady územního rozvoje Plzeňského kraje, které pro řešené území obce nestanovují specifické funkce a aktivity. V uvedené nadřazené dokumentaci nejsou pro řešené území stanoveny žádné omezující podmínky.

Územní plán (ÚP) vychází zejména z provedených průzkumů a rozborů, ze zpracovaného generelu územního systému ekologické stability (ÚSES) a z podkladů správců infrastruktury, podkladů katastrálního úřadu a omezených místních podkladů.

Obec Křenice přistoupila s přihlédnutím k novým požadavkům k pořízení územního plánu obce, v souladu s novým stavebním zákonem č. 183/2006 Sb. k účinné a účelné regulaci a koordinaci činností v celém území obce.

ÚP obce Křenice bude sloužit pořizovateli a orgánům státní správy jako koncepční podklad pro řízení rozvoje obce a rozhodování v řešeném území. Na ÚP se také bude vázat možnost získání finančních dotací z programů státní správy i Evropské unie.

Vyhodnocení souladu s Politikou územ. rozvoje ČR a Zásadami územního rozvoje Plzeňského kraje

Územní plán Křenice je zpracován v souladu s Politikou územního rozvoje ČR.

Politika územního rozvoje ČR nestanovuje pro řešené území žádné konkrétní požadavky. Přesto pro řešené území se vztahují následující republikové priority:

- vytvářet předpoklady pro udržitelný rozvoj území, spočívající ve vyváženém vztahu územních podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území
- vytvářet podmínky pro zkvalitnění veřejné infrastruktury v území, zejména dopravního propojení
- podporovat polycentrický rozvoj sídelní struktury vytvářením předpokladů pro posílení partnerství mezi urbánními a venkovskými oblastmi
- ve veřejném zájmu chránit a rozvíjet přírodní, civilizační a kulturní hodnoty území, vč. urbanistického, architektonického a archeologického dědictví, zachovat ráz jedinečné urbanistické struktury území, struktury osídlení a jedinečné kulturní krajiny, která je výrazem identity území, jeho historie a tradice vč. turistických atraktivit
- při stanovování funkčního využití území zvažovat jak ochranu přírody, tak i hospodářský rozvoj a životní úroveň obyvatel
- vytvářet podmínky pro rozvoj a využití předpokladů pro různé formy cestovního ruchu.

Zásady územního rozvoje (ZÚR) Plzeňského kraje (PK), vydané zastupitelstvem PK dne 2.9. 2008 (usnesením č. 834/08), pro zájmové území stanovují následující nadmístně významné konkrétní úkoly:

- v ekologické stabilitě území zabezpečení regionálního územního systému ekologické stability.

ZÚR PK obec Křenice nezařazují do žádné rozvojové oblasti ani na rozvojovou osu nebo do specifické oblasti. Úkolem pořizované ÚPD je zejména přispívat k zachování charakteru a ochraně stávajících hodnot území. Pro území, kde není stanoveno využití, je třeba stanovit využití a příslušné regulativy. Ve skupině venkovských sídel a prostorů s ohledem na úbytek trvale bydlících obyvatel podporovat rozvoj obytné

funkce a obhospodařování krajiny i prostřednictvím rozvoje rekreace a turistiky. Venkovské prostory, kde je nutno vzhledem ke ztíženým podmínkám a nutnosti podpoření sídelní funkce a zajištění obhospodařování území a péče o krajinu ve zvýšené míře uplatnit systémy podpůrných regionálních programů. Významným faktorem je zde i podpora osídlení prostřednictvím rozvoje rekreace, turistiky a agroturistiky.

Kontaktní územní vazby

Z kontaktních územních vazeb sousedních obcí nevyplývají žádné požadavky.

Požadavky vyplývající z demografických, sociálních a ekonomických charakteristik

V administrativním území Obecního úřadu Křenice o rozloze 875 ha, žije 175 obyvatel, při lidnatosti 20 obyvatel na km² (Plzeňský kraj 73 ob/km², ČR 130 ob/km²). V obci je nepatrně rozvinutá ekonomická základna, s omezeným množstvím pracovních příležitostí v zemědělském provozu, lesním hospodářství a stavebnictví. V obci je 76 ekonomicky aktivních pracovníků, z toho naprostá většina, tj. 45, resp. 59,2 % vyjíždí za prací do okolních sídel (PK 40,1 %, ČR 39,3 %). V primárním sektoru - v zemědělství, lesnictví a rybnářství pracuje 16 pracovníků, tj. 21 % (PK 7 %, ČR 4,4 %), v sekundárním sektoru - průmyslu a stavebnictví pracuje 30 pracovníků, tj. 39,5 % (PK 41 %, ČR 37,7 %) a v terciéru - službách 27 pracovníků, tj. 35,5 % (PK 25 %, ČR 29,9 %). Patrný je zejména vyšší podíl pracovníků v primárním sektoru a nedostatek pracovníků v terciárním sektoru. Potřebné je zajistit předpoklady pro vytvoření dostatečných pracovních možností v obci. Nutné je podporovat rozvoj výroby využívajících místní zdroje, tradičního místního drobného průmyslu a řemesel zhodnocujících místní suroviny a obnovitelné zdroje. Územně technickými opatřeními vytvářet předpoklady pro možnost nedostatečně využívaných a nevyužívaných současných ploch a kapacit především modernizací, rekonstrukcí a konverzí, příp. změnou výrobních programů s menšími vlivy na životní prostředí a menšími nároky na přírodní zdroje. Formy a intenzitu zemědělského hospodaření koordinovat se zájmy ochrany přírody a krajiny.

Pro udržitelný rozvoj je třeba:

- vytvářet podmínky pro zamezení poklesu obyvatel vytvářením funkčních předpokladů pro rozvoj místní zaměstnanosti obyvatel
- pokládat rekreaci cestovní ruch za významnou rozvojovou funkční složku a perspektivní oblast pro rozvoj podnikatelských aktivit a zaměstnanosti
- vycházet z návrhu hierarchie sídelní struktury, bez jednostranné a nadměrné závislosti na centru aglomerace.

Požadavky vyplývající z dopravní přístupnosti a stavu technické infrastruktury

Území obce je průměrně dopravně dostupné po státních silnicích III. třídy č.1826, 1844, 18318 a 18322 ze silnic II. třídy (č. 182, 183, 184 a 185). Obyvatelstvo je zásobováno pitnou vodou z domovních a veřejných studní a má vybudovanou nesoustavnou dešťovou kanalizaci, proto je nutné zajistit zneškodňování odpadních vod v souladu s vodním zákonem, vč. zásobování obyvatel pitnou vodou.

Požadavky ochrany urbanistických a kulturních hodnot, životního prostředí, přírody a krajiny

Obec je lokalitou středověkého založení, přičemž se dochovalo pouze několik s několika historických staveb - řada objektů chalup a usedlostí na návsi a ve vnitřním návěsním prostoru se zachovalým výrazem lidové architektury.

Vyhodnocení souladu s cíli a úkoly územního plánování, zejména s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území a požadavky na ochranu nezastavěného území

Vzhledem k lokalizaci obce v kontaktu s vymezenou rozvojovou osou, je nezbytné regulovat využívání území jak pro trvalé osídlení a rekreaci, tak pro výrobní aktivity. Tyto skutečnosti vedou k potřebě stanovit regulaci využití zájmových území obce, proto obec Křenice přistoupila k pořízení územního plánu, který bude sloužit:

- k regulaci využití území

- k vymezení rozvojových zastavitelných území
- ke koncepčnímu řešení dopravní a technické infrastruktury
- k zajištění ochrany přírodních a kulturních hodnot a koordinaci různých požadavků v řešeném prostoru
- k přesnému vymezení prvků ochrany krajiny – územního systému ekologické stability
- k navržení veřejně prospěšných staveb
- k zamezení nežádoucích aktivit.

Návrh územního plánu (ÚP) nezařazené obce by měly splňovat následující obecné požadavky:

- uplatňovat řešení přispívající ke snižování územních disparit diferencovaně s ohledem na místní podmínky a preferované funkce území
- bránit prostorově sociální segregaci s negativními vlivy na soudržnost obyvatel území
- lokalizaci a rozsah vybavenosti řešit v souladu s předpoklady dopravní dostupnosti nejbližších center venkovského osídlení zejména a přiměřené dostupnosti nabídky občanské vybavenosti pro výchovu a vzdělávání, zdravotní a sociální péči a sport a rekreace
- koncentraci a lokalizaci místní vybavenosti neřešit na úkor nezastavitelné zeleně a racionálním využitím území minimalizovat negativní dopady hospodářského rozvoje na životní prostředí a při urbanistickém rozvoji a intenzifikaci využití zastavěného území minimalizovat fragmentaci krajiny a zlepšovat podmínky ke zvyšování biodiverzity
- dodržovat podmínky památkové ochrany registrovaných objektů
- zachovávat stávající civilizační, kulturní hodnoty a přírodní hodnoty, v rámci revitalizace vodních toků zřizovat i nové vodní plochy a obecně zvyšovat retenční schopnosti krajiny
- v sídlech lokalizaci a koncentraci vybavenosti regulovat především s ohledem na dopravní předpoklady území a další funkce (zejména vytváření souvislých ploch veřejné zeleně, památkovou ochranu a zachování civilizačních a kulturních hodnot)
- k vymezení nových rozvojových ploch na pozemcích, které jsou součástí ZPF, přistupovat až po využití vnitřních rezerv sídel, areálů „brownfields“ a intenzifikaci využití stávajících podnikatelských areálů
- racionálním využitím území minimalizovat negativní dopady hospodářského rozvoje, zejména na životní prostředí
- při urbanistickém rozvoji a intenzifikaci využití zastavěného území zamezit fragmentaci krajiny a vytvářet podmínky ke zvyšování biodiverzity krajiny
- při návrhu a lokalizaci podnikatelských aktivit v území vycházet z využití místních podmínek rozvoje, směřující k posílení soudržnosti obyvatel území
- v sídlech lokalizaci a koncentraci vybavenosti regulovat především s ohledem na dopravní předpoklady území a další funkce (zejména vytváření souvislých ploch zeleně, památkovou ochranu a zachování civilizačních a kulturních hodnot)
- k vymezení nových rozvojových ploch na pozemcích, které jsou součástí ZPF, přistupovat až po využití vnitřních rezerv sídel, areálů „brownfields“ a intenzifikaci využití stávajících podnikatelských areálů
- racionálním využitím území minimalizovat negativní dopady hospodářského rozvoje, zejména na životní prostředí
- posilovat zachování trvalého osídlení nabídkou volných ploch pro přiměřený rozvoj bydlení (tj. i s možností využití rekreačního potenciálu oblasti).

Územní plán obce Křenice vytváří svým řešením předpoklady k zabezpečení trvalého souladu všech přírodních, civilizačních a kulturních hodnot v území, zejména se zřetelem na péči o životní prostředí a ochranu jeho hlavních složek - půdy, vody, ovzduší, bioty a horninového prostředí. Územní plán komplexně řeší funkční využití území, stanovuje zásady jeho organizace a věcně a časově koordinuje výstavbu a jiné činnosti ovlivňující rozvoj území. Hlavním úkolem územně plánovací dokumentace ve zdejší území je sladit zájmy pro uchování příznivého přírodního a krajinného rázu a pro potřeby zemědělské a lesnické výroby s požadavky na územní rozvoj.

Územní plán obce Křenice

- a) stanovuje limity využití území v hlavním výkresu a v kapitole Limity využití území
- b) reguluje funkční a prostorové uspořádání území v hlavním výkresu a v kapitole Podmínky pro využití

ploch s rozdílným způsobem využití

- c) určuje asanační, rekonstrukční nebo rekultivační zásahy do území a stanoví způsob jejich využití ve výkresu a v kapitole Vymezení veřejně prospěšných staveb, veřejně prospěšných opatření a ploch pro asanací
- d) vymezuje chráněná území, chráněné objekty, ochranná pásma, přírodní parky, pokud nevznikají podle zvláštních předpisů jinak, a zabezpečuje ochranu všech chráněných území, chráněných objektů, ochranných pásem a přírodních parků dle hlavního výkresu a kapitoly Konceptce uspořádání krajiny a kapitoly Ochrana kulturně historických památek
- e) řeší umístění staveb, stanoví územně technické, urbanistické a architektonické zásady pro jejich projektové řešení a realizaci v hlavním výkresu a v kapitole Urbanistická konceptce
- f) navrhuje využití zdrojů a rezerv území pro jeho společensky nejefektivnější urbanistický vývoj v hlavním výkresu a v kapitole Urbanistická konceptce
- g) vytváří podklady pro tvorbu koncepcí výstavby a technického vybavení území ve výkresech grafické části a v kapitolách Urbanistická konceptce, Konceptce uspořádání krajiny a Konceptce veřejné infrastruktury
- h) navrhuje územně technická a organizační opatření nezbytná k dosažení optimálního uspořádání a využití území v kapitolách Urbanistická konceptce, Konceptce uspořádání krajiny a Konceptce veřejné infrastruktury vymezuje dotčená území v hlavním výkresu a výkresu Vymezení ploch veřejně prospěšných staveb, asanací a asanačních úprav.

Hlavní cíle řešení

- Vytvoření předpokladů pro rozvoj obce při zohlednění aktuálních možností a potřeb a s ohledem na ochranu kulturních a přírodních hodnot území
- Vyhodnocení postavení obce v sídelní struktuře, stanovení rozvojového potenciálu a funkce sídla, předpoklad velikosti sídla
- Vymezení současně zastavěného a zastavitelného území sídla při respektování zjištěných omezujících faktorů – limitů využití území
- Návrh nových zastavitelných ploch pro bydlení, výrobu, občanské a technické vybavení, sport a rekreaci
- Stanovení charakteristik zastavitelných ploch a jejich regulativů
- Návrh dopravy a technické infrastruktury při respektování již zrealizovaných a připravovaných akcí
- Návrh opatření na ochranu přírody, životního prostředí a prvků územního systému ekologické stability (ÚSES)
- Ochrana veřejných zájmů
- Koordinace zájmů investorů, vlastníků a obyvatel obce
- Zajišťování podmínek pro efektivní vynakládání obecních investic.

Pro koncepční rozvoj celé obce, vč. nezastavěného území, je nezbytné zpracování územně plánovací dokumentace. Obec Křenice nemá v současnosti zpracován schválený územní plánovací dokument, využitelný pro řízení rozvoje obce, ale také nezbytný pro získání dotačních titulů. Zpracovaný územní plán sleduje výhledovou transformaci mírně stagnující zemědělské obce na kvalitní, stabilizované venkovské sídlo, integrované do struktury venkovského osídlení Evropské unie, s odpovídajícími standardy vybavení, ve vazbě na historický vývoj obce, kulturní tradice, venkovní přírodní prostředí, ale i přirozený potenciál a omezující limity.

Územně plánovací dokumentace stanovuje vyváženě rozvojové možnosti a směry obce ve vazbě na ochranu stávajících hodnot, specifikuje limity využití území a navrhuje způsoby nápravy existujících závad v území a promítá nadměrně významné záměry.

Vyhodnocení souladu s požadavky staveb. zák. a jeho prováděcích právních předpisů

Územní plán vychází ze zadání a znění stavebního zákona č. 183/2006 Sb., tj. zákona o územním plánování a stavebním řádu, včetně dalších změn a prováděcích vyhlášek, zejména vyhlášky č. 500/2006 Sb. o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence plánovací činnosti. Územní plán je zpracován v souladu s cíli územního plánování stanovenými platným stavebním zákonem a jeho

prováděcími předpisy.

Návrh ÚP sleduje sladění požadavků na územní rozvoj s následujícími potřebami:

- zachování obytných hodnot venkovského sídla
- nenarušení stávajících rekreačních hodnot území
- uchování příznivých přírodních a krajinných hodnot vč. vymezení ÚSES
- umožnění racionálního využití území pro zemědělskou a lesnickou výrobu a regulace výrobních požadavků.

Vyhodnocení souladu s požadavky zvláštních správních předpisů a se stanovisky dotčených orgánů podle zvláštních správních předpisů, popř. s výsledkem řešení rozporů

Výsledky projednání a vyhodnocení splnění pokynů pro dopracování návrhu

Návrh územního plánu byl s příslušnými dotčenými orgány státní správy, dotčenými územními celky, dotčenými subjekty a občany bez významných připomínek projednán a následně schválen odborem regionálního rozvoje Krajského úřadu Plzeňského kraje.

Návrh územního plánu obce Křenice není v rozporu se záměry územního plánování v daném území.

Ve zpracovaném návrhu jsou splněny zásadní věcné požadavky dopracování návrhu.

a) Vyhodnocení koordinace využívání území z hlediska širších vztahů v území, vč. souladu s ÚPD vydanou krajem

Obec Křenice v okr. Klatovy správně přísluší k obci s rozšířenou působností Klatovy, pověřený a stavební úřad je v Klatovech. Křenice svou správní hranicí kontaktuje v okrese Klatovy obec Bírkov (m.č. Zderaz), městys Chudenice (m.č. Býšov) a obce Ježovy a Trnčí, v okrese Domažlice obec Srbice (m.č. Srbice) a v okr. Plzeň - jih obec Ptenín (m.č. Újezdec).

V administrativním území Obecního úřadu Křenice o rozloze 875 ha, žije 175 obyvatel, při průměrné lidnatosti 20 obyvatel na km². Křenice má převážně obytnou a zčásti i rekreační funkci (cca 40 objektů), dále zejména prvovýrobu. Obec je lokalizována na okraji agrarizované Staňkovské pahorkatiny. Vzhledem k této poloze jsou správní, výrobní a komerční centra v blízkých městech (Švihov, Přeštice, Staňkov, Klatovy, Plzeň). Zpracovaný ÚP sleduje výhledovou transformaci venkovské obce na kvalitní příměstské sídlo, integrované do struktury venkovského osídlení Evropské unie, s odpovídajícími standardy vybavení, ve vazbě na historický vývoj, kulturní tradice, hodnotné přírodní prostředí, ale i přirozený potenciál a omezující limity. Z hlediska struktury osídlení se v řešeném území jedná o malou sídlení lokalitu do 200 trvalých obyvatel. Díky specifické poloze má obec kvalitní rekreační prostředí s předpoklady klidného bydlení v rodinných domcích. Značný podíl individuální rekreace by měl být zachován, případně by měly být vytvářeny podmínky k převedení části tohoto fondu zpět na trvalé bydlení. V obci jsou ještě menší volné plochy bez specifikovaného využití. Rozvojové plochy je nutno přednostně lokalizovat v dříve zastavěných plochách. V obci jsou vymezeny rozvojové plochy a stanovena jejich specifikaci. Pro koncepční rozvoj celé obce, se všemi jejími částmi, je nezbytná územně plánovací dokumentace. Vzhledem k uvedené lokalizaci obce, je poloha obce výhodná jak pro trvalé bydlení, tak pro rekreační využití. Protože je obec relativně dobře dopravně dostupná a komerčně středně atraktivní, je možno území obce Křenice zařadit mezi obce, kde dojde k rozvoji, v rozsahu přiměřeném velikosti a významu sídla.

Ve volné krajině, dříve intenzivně obhospodařované, došlo k likvidaci četných ekologicky stabilizačních prvků. Řada ploch je ohrožena vodní či vzdušnou erozí. Proto je potřebné sledovat zabezpečení revitalizace krajiny. Lesní plochy jsou relativně stabilizované, místně však by mělo dojít, ve vazbě na geomorfologické, půdní a další stanovištní podmínky, k jejich rozšiřování. Plochy volné krajiny jsou převážně využívány pro lesnickou a zemědělskou prvovýrobu. V řešeném území protéká Starý potok, který je přítokem Radbuzy. Území je využíváno také pro individuální rekreační pobyty.

b) Údaje o splnění zadání

Územní plán (ÚP) dále vychází zejména z provedených průzkumů a rozborů, z podkladů správců infrastruktury, podkladů katastrálního úřadu a podkladů ÚÚP a obce.

Obec Křenice přistoupila k pořízení územního plánu obce, v souladu s aktuálním zněním stavebního zákona, jako legislativně závazného nástroje, k účinné a účelné regulaci a koordinaci činností v celém území obce. V rámci zpracovávané ÚPD bylo vyhodnoceno a zohledněno řešení v projednaném zadání a byla provedena koordinace zpracovávaného ÚP obce s tzv. nadřazenou ÚPD, tj. Zásadami územního rozvoje PK. ÚP obce Křenice bude sloužit pořizovateli a orgánům státní správy jako koncepční podklad pro řízení rozvoje obce a rozhodování v řešeném území. Na ÚP se také bude vázat možnost získání finančních dotací z programů státní správy i Evropské unie.

Jako disponibilní využitelné plochy pro rozvojové záměry jsou sledovány následující území:

- konverze degradovaných a nevyužívaných ploch v současně zastavěném území (tzv. „braun fields“), zejména dožilých a nevyužívaných objektů a areálů zemědělské výroby a skládkových lokalit
- nové potenciálně vhodné plochy zastavitelných území, navazující na zastavěná území obce.

c) Komplexní zdůvodnění přijatého řešení a vybrané varianty, vč. vyhodnocení předpokládaných důsledků tohoto řešení, zejména ve vztahu k rozboru udržitelného rozvoje území

Historický vývoj osídlení a obce

Historické slovanské osídlení při okrajích povodí Radbuzy počíná v širším okolí ojedinělými slovanskými rovinnými sídlišti již od 10. století. Kontinuální osídlení spojené s postupným znovu odlesňováním krajiny v blízkém okolí je pak doloženo od 11. století. Celá okolní oblast v období hradské soustavy spadala až do 12. století pod správní centrum Starého Plzně (na tamní Hůrce).

Zdejší ves údajně existovala již ve 13. století pod jménem Chřen, kdy patřila pánům z Rýzemberka (Ryžemberka), kterým patřily i Dolany, takže prvním zdejším pánem byl Sazima (Sezema) z Dolan. Ten byl synem Drslava z Dolan (který již v první polovině 13. století držel Dolany u Klatov, kde měl tvrz). Starý český panský rod pánů z Dolan ze západních Čech byl jednou z větví Drslaviců, která byla příbuzná se Švihovskými z Rýzemberka. Tento rod vybudoval v Křenicích ve 13. století gotickou tvrz. Páni z Dolan měli stejný erb jako Švihovští z Rýzemberka („polotrojříčí“, červený štít, kde 3 stříbrná břevna v levé polovině symbolizovala řeky Úhlavu, Otavu a Vltavu, které protékaly jejich panstvím). O století později vládl v Chřenicích / Krzenicze (což byl následující název zdejší vsi) Protiva z Dolan (jeho bratr Ojř si vybudoval menší hrad Komberk 2,5 km sv. od Města Touškov). Po něm Sezema (syn Protivův, dalším synem byl Jindřich) prodal 12.3. 1339 ves s tvrzí, mlýnem, rybníkem, potokem, lukami, rolemi a lesy (lidmi i právy a svobodami) chotěšovskému klášteru – p. Petrovi, proboštovi kláštera (za 330 kop grošů pražských). K roku 1339 je tedy 1. písemná zmínka o Křenicích. Ve stejném roce prodal Otto z Birkova mlýn u Křenic klášteru. Chotěšovský klášter pak Křenice vlastnil a pronajímal až do husitských válek.

Křenice se tedy staly manským panstvím, kde nedědičný man, sídlící ve zdejší tvrzi, byl zavázán přísahou k poslušnosti a věrnosti majiteli panství, tj. chotěšovskému klášteru. V r. 1408 pobýval na křenické tvrzi Dušek Dlesk ze Pšovlk, který se psával ze Kšenic (později ze Křenic), který finančně pomáhal klášteru v r. 1421 při jeho potížích. V r. 1427 spadalo panství chotěšovského kláštera pod probošta Václava. Historický vývoj obce a okolí výrazně poznamenaly náboženské husitské války v letech 1420 – 1434 (po kostnickém koncili a upálení Mistra Jana Husa), takže některé okolní vsi se staly pustými. Panství Chřenice bylo klášterem v r. 1450 prodáno bratřím z Kamenice – Matěji z Kamenice a faráři z Vřesovic. Chřenické panství po jistou dobu vlastnil i Václav Pětipeský z Krásného Dvora, který je v r. 1558 prohrál u komorního soudu. Od r. 1558 pak Křenice patřily Vřesovcům. Tento starý český vladycký rod byl počátkem 17. století povýšen do panského stavu. Jetřich Válecký z Vřesovic se svým starším synem Jakubem starším Kyšperským zde obnovili, resp. vybudovali novou renezanční tvrz, v níž pak sídlili. Po Jakubově smrti v r. 1598 vlastnil Křenice Smil Vřesovec. Po Smilu Vřesovcovi vlastnil Křenice jeho bratr Jetřich Jakub Kyšperský Vřesovec z Vřesovic. Dále pak panství přešlo na Ferdinanda Tyna Kyšperského Vřesovce z Vřesovic. Jeho synové Petr Diviš a Jan František prodali tvrz, dvůr a ves a dvůr na Býšově Ludmile Elišce Vřesovcové z Vřesovic (rozené Fremutové ze Stropčic), přičemž ta vlastnila polovinu Ptetína, takže Chřenice se opět spojili s Ptetínem. V r. 1679 připadly tedy Křenice k Ptetínu. Ludmila Eliška Vřesovcová z Vřesovic vlastnila zdejší panství krátce a pro potíže musela v r. 1690 prodat Chřenice Janu Heřmanovi Černínovi z Chudenic. Od počátku 17. století se situace v Čechách postupně dramatovala. Po bouřlivých událostech, souvisejících s vydáním majestátu Rudolfa II. a tzv. pasovském dobrodružství na počátku r. 1611 přišlo období stavovského povstání českých pánů proti Habsburkům (1618 – 20). Chřenovy v 18. století nejprve patřily k Ježovům. V r. 1738 přešly Chřenice k Merklínu, který vlastnili Morzinové – hrabě Ferdinand Morzín (syn Ferdinanda Matyáše Morzína se oženil s hraběnkou Kateřinou Novohradskou z Kolovrat a po její smrti v r. 1736 s hraběnkou Aloisií Lažanskou). Morzinové byl hraběcí rod ze severní Itálie, který získal statky (inkolát) v západních Čechách za třicetileté války, tj. Merklín, Dolní Lukavice a Chlumčany. K Merklínu byly připojeny také Ježovy a Ptenín. Po smrti Ferdinanda se panství rozdělilo mezi jeho syny Ferdinanda Jana a Petra Víta, po smrti Ferdinanda Jana patřilo pak celé panství Petru

Vítovi. Vítové ze Rzavé byla stará česká vladycká rodina, pocházející z Táborska, která byla v pol. 17. století povýšena do stavu svobodných pánů.

Počátkem 19. století trpělo i zdejší území trpělo vleklými napoleonskými válkami.

Po smrti Petra Víta zdědil v r. 1815 Merklín s Křenicemi Jan Kolowrat, hrabě Krakovský (po hradu Krakovec na Rakovnicku). V roce 1848 došlo ke zrušení poddanství. Karel Eduard Pálffy z Erdódu (žijící v l. 1836 – 1915) zdědil velké majetky po Krakovských z Kolovrat vč. Merklína s Křenicemi, jako jejich universální dědic. Pálffyové jsou starým uherským rodem, který získal v Čechách majetek (inkolát) v r. 1592. Pálffyové získali další významné velkostatky ve 2. polovině 19. století – Merklín, Hradiště u Blovic, Březnici. Karel Eduard byl poslancem říšské rady a stal se i členem českého klubu poslanců.

Posledním majitelem křenického panství se stal Jan Pálffy, syn Eduarda Pálffyho. Majetek Pálffyů byl po 1. světové válce rozparcelován (zbytek ze statku pak obhospodařoval Jaroslav Ondráček).

Během 2. světové války v l. 1938 – 45 byly Křenice s dalšími okolními vesnicemi připojeny k německému území. Po roce 1945 došlo k velkému úbytku obyvatel obce a okolních sídel vzhledem k dosidlování pohraničí.

Ochrana kulturně historických památek

Historická jádra místních částí obce vyžadují celkovou koncepci, citlivé úpravy objektů i oplocení, erudovanou revitalizaci urbanistické zeleně a vymezení urbanistických regulativů. Urbanistický půdorys historické zástavby spolu s objemovým tvarováním staveb tvoří významnou hodnotu starobylé obce, kde je vhodné zajistit zvláštní regulativ urbanistických a architektonických zásahů. Urbanistický půdorys historické zástavby je v návrhu ÚP zachováván.

Památkově významné objekty jsou v návrhu ÚP Křenice respektovány. Památkově významným objektům a lokalitám je potřebné zajistit vhodnou ochranu, případně využití. Stanovené funkční využívání jednotlivých ploch musí zajistit potřebnou ochranu kulturních i přírodních hodnot území a výrazně nenarušit pohodové faktory obytné zástavby a přírodní kvality území. Územní plán je zpracován v souladu se zák. č. 20/1987 Sb., o památkové péči v aktuálním znění a prováděcí vyhl. č. 66/1988 Sb., v aktuálním znění. Stavební činnost by neměla narušovat historickou strukturu obce necitlivými zásahy jak nových (kompozičně nevhodných objektů), tak nepříznivými úpravami historických objektů. Vzhledem k udržení historického a krajinného milie se navrhuje krajinně začleněné rozvojové plochy, doplnění občanské vybavenosti prioritně v zastavěném území vč. doplnění uměřené bytové výstavby.

Jako území archeologických nálezů je nutno považovat celý historický intravilán místních částí obce. V zájmu ochrany archeologických nalezišť je nutno při přípravě staveb postupovat v souladu s § 21,22 a 23 památkového zákona č. 20/1978 Sb., tj. již ve fázi zahájení územního řízení. Od zahájení příprav stavby je nutno ohlásit záměr provést zemní práce Archeologickému ústavu AV ČR (118 00 Praha 1 - Malá Strana, Letenská 4), prostřednictvím Západočeského muzea v Plzni, odd. záchranných archeologických výzkumů (326 01 Plzeň, Koterovská 162) a umožnit dohled a provedení záchranného archeologického výzkumu odbornému pracovníkovi – archeologovi (tzn. uzavřít dohodu o podmínkách archeologických výzkumů), přičemž doporučuje se obrátit rovněž přímo na organizaci zabývající se archeologickými výzkumy. Respektování uvedeného zákona zabraňuje nenávratnému poškození archeologických památek. Včasné ohlašování stavebních aktivit umožňuje realizaci předstihových výzkumů a zároveň otevírá dostatečný časový prostor k řešení otázky finančního krytí nákladů spojených s prováděním archeologického výzkumu (na základě smlouvy o realizaci archeologického dozoru). V případě archeologického nálezu je nezbytné dodržet § 23, zák. č. 20/1987 Sb. v platném znění, a to zejména ohlašovací povinnost (ve lhůtě nejpozději do druhého dne) a zajištění archeologického nálezu a naleziště proti pozměnění situace, poškození nebo odcizení. Z důvodů predejití možných sporných bodů a nesrovnalostí v otázce archeologie se doporučuje účast zástupce archeologické organizace na jednání ve výše uvedené věci a upozorňují, že při realizaci staveb velkých plošných rozměrů si provedení záchranného výzkumu vyžádá delší časové období (několik týdnů).

Urbanistický vývoj

Urbanistická koncepce řešení obce vychází ze stávající urbanistické struktury a navazuje na předchozí urbanistickou studii. Urbanistická koncepce obce sleduje rozvoj a rozmístění jednotlivých funkcí využití území a jejich vzájemných vazeb a vymezení územních ploch rozvoje sídla.

Hlavní cíle řízení územního rozvoje a koordinace záměrů na území obce spočívají ve vytváření předpokladů trvale udržitelného vývoje a zajišťování veřejného zájmu při rozvoji obce při zachování památkově významných struktur.

V dalším urbanistickém rozvoji je záměr zachovat historickou půdorysnou osnovu obce Křenice a revitalizovat jak zastavěné území obce, tak okolní krajinu. Půdorysná historická stopa je významnou připomínkou stavebního a urbanistického vývoje pozoruhodné historické tváře obce. Krajinná kompozice by neměla být narušována necitlivými zásahy jak nových, kompozičně nevhodných objektů, tak nepříznivými úpravami historických objektů - respektování tradičních hmot, barevnosti střešních pláštů, tvaru a sklonu střech. Potřebné je zajistit příznivou zástavbu v obci a přitažlivého prostředí pro život místních obyvatel i návštěvníků, ale také nenarušovat přírodní hodnoty přírodní. Prioritou urbanistické koncepce je udržení obytného charakteru obce a krajiny s maximální podporou soběstačnosti obce v rámci jejího administrativního území v oblasti pracovních příležitostí, zdrojů, základní občanské vybavenosti a základních rekreačních a sportovních možností. Urbanistická koncepce sleduje uchování typického obrazu obce v krajině, ve volné krajině se nepřipouští žádné samoty. Návrh urbanistického rozvoje obce vyplývá z potenciálních rozvojových možností a využití disponibilních ploch. Zůstává zachována souvislá (kompaktní) zástavba centra obce, doplněná na okraji nízkopodlažní zástavbou převážně rodinných domů.

Pro obec je z ekonomických důvodů důležité získání a zachování výrobních či podnikatelských subjektů se sídlem v obci. Pro podporu rozvoje je třeba vycházet i ze zákona č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje. Navrhovaná urbanistická koncepce sleduje stabilizaci, postupný rozvoj a transformaci zaostávající obce na sídlo integrované do struktury venkovského osídlení Plzeňského kraje, ČR a EU.

Plochy s funkcí bydlení a veřejné občanské infrastruktury musejí splňovat podmínku plnění hygienických limitů hladiny hluku buď svou polohou vůči okolním zdrojům hluku nebo současně návrhem umístění a typu protihlukového opatření jako podmínky přípustnosti výstavby.

U všech funkčních ploch vyplývajících z návrhu řešení, bez ohledu na to, zda jde o plochy stávající, rozvojové, přestavbové nebo asanační bude navrženým způsobem jejich lokalizace a pro ně stanovenými regulačními podmínkami zaručeno, že jakýkoliv záměr na jejich využití, ať jde o regulační plán nebo žádost o územní rozhodnutí, bude možno zpracovat jen tak, aby tento záměr vyhověl požadavkům dotčeného orgánu posuzujícího vlivy záměru na životní prostředí

Funkční plochy veřejné občanské a technické infrastruktury nebo smíšené obytné plochy s přístupnou výstavbou komerční občanské vybavenosti musí být velikostně a polohově lokalizovány tak, aby zásadně neomezovaly možnosti budoucího logického rozšíření.

Demografický vývoj

rok / m. č.	1900	1930	1950	1961	1970	1980	1991	2001	2008
Křenice	309	259	184	161	136	117	125	102	104
Kámen	104	112	71	65	56	50	35	29	25
Přetín	221	180	117	124	105	89	67	48	46
Obec celkem	634	551	372	350	297	266	207	179	175

Obec Křenice nemá dnes ani třetinu obyvatel oproti roku 1900, přičemž až do současnosti dochází k setrvalé degresivnímu vývoji. V současnosti se obec postupně demograficky stabilizuje. V letní sezóně dochází v obci k mírnému zvýšení počtu obyvatel o účastníky rekreace.

Vzhledem ke stávající věkové struktuře obyvatelstva v obci, tj. mírně příznivému podílu osob v produktivním věku - 124, tj. 69,2 % (Plzeňský kraj 65,1 %, ČR 65,4 %) k osobám v poproduktivním věku - 31, tj. 17,3 % (PK 18,9 %, ČR 18,4 %) a předproduktivním věku - 24, tj. 13,4 % (PK 16 %, ČR 16,2 %) je prognóza rozvoje přirozenou demografickou měnou jen méně příznivá, přirozený migrační územní rozvojový potenciál obce je nepříznivý. **Vzhledem k trendům demografické charakteristiky obce je nutno pro obec vytvořit rozvojové demografické prorůstové předpoklady.**

Návrh velikosti obce, resp. počtu obyvatel

Návrh velikosti obce vyplývá z rozvojových možností a možností disponibilních ploch. Pro návrhové období roku 2019 se předběžně celkem uvažuje 240 obyvatel (výhledově k r. 2028 cca 350 obyvatel):

Obec	Rok 2008	Návrh r. 2019	Výhled r. 2029
Křenice	175	220	250

Předpokládaný celkový návrhový počet obyvatel obce Křenice pro r. 2019 je nutno chápat jako maximální v případě, že budou v plném rozsahu realizovány všechny rozvojové lokality obce.

Po 2. světové válce došlo ke značnému odchodu obyvatel obce k dosídlení pohraničí. Patrný je dlouhodobý demografický pokles celkového počtu obyvatel obce až do r. 2001, v současnosti postupně dochází k demografické stabilizaci v m.č. Křenice. V letní sezóně dochází ke zvýšení počtu obyvatel, zejména o účastníky rekreace, včetně dlouhodobých rekreačních pobytů osob. Vzhledem k trendům demografické charakteristiky obce je nutno pro obec vytvořit rozvojové demografické prorůstové předpoklady.

Dopravní infrastruktura

Doprava na území obce je realizována pouze silniční dopravou, železnice není v katastru obce a nelze ji předpokládat. Osobní individuální doprava obsahuje významný podíl rekreační dopravy. V současnosti je obec mimo hlavní dopravní tahy a doprava je zde obvykle „koncová“.

Technická infrastruktura

Vodní hospodářství

V obci je zásobování obyvatel pitnou vodou z individuálních vodních zdrojů.

V obci vybudována nesoustavná dešťová kanalizační síť, odpadní vody odtékají buď přes septiky s přepadem do kanalizačních stok nebo jsou svedeny do žump na vyvážení.

Zranitelná oblast byla vymezena dle Nařízení vlády č. 103/2003 Sb. na celém území obce, tj. k.ú. Křenice, Kámen u Křenic a Přetín.

Zásobování energiemi, spoje

Distribuce elektrické energie v obci je prováděna převážně vzdušným vedením v systému 3 x 220/380 V.

Obec Křenice není plynofikována.

Klimatické údaje

Oblastní teplota	- 14 °C
Počet topných dnů	235
Klimatické číslo (+ 18 °C)	3 430
Převládající vítr	západní
Nadmořská výška průměrná	420 m

Občanská vybavenost

V obci tvoří současnou občanskou vybavenost:

- objekt obecního úřadu
- hasičské zbrojnice
- pohostinství
- prodejna smíšeného zboží
- autobusová čekárny
- hřiště na kopanou
- drobné služby (autodoprava)

Veřejná prostranství

Veřejná prostranství tvoří zejména návsi, lokálně byly realizovány výsadby a úpravy veřejné zeleně.

Nakládání s odpady

Komunální odpady jsou zajišťovány akreditovanou organizací. V obci je zajišťován separovaný sběr.

Zvláštní požadavky

Civilní obrana

Požadavky civilní ochrany obyvatel vyplývají z:

- Vyhlášky MV ČR č. 380/2002 Sb., k přípravě a provádění úkolů ochrany obyvatelstva
- Zákona č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému, ve znění zák. č. 320/2002 Sb., 20/2004 Sb., 186/2006 Sb., 267/2006 Sb.
- Vyhlášky č. 328/2001 Sb., o některých podrobnostech zabezpečení integrovaného záchranného systému, ve znění vyhl. č. 429/2003 Sb.
- Zákona č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení (krizový zákon), ve znění zák. č. 320/2002 Sb.
- Vyhlášky č. 281/2001 Sb., kterou se provádí zák. č. 240/2000 Sb., vč. změny vyhl. č. 237/2003 Sb.
- Zákona č. 133/1985 Sb. o požární ochraně, ve znění zák. č. 425/1990 Sb., 40/1994 Sb., 203/1994 Sb., (91/1995 Sb. - úplné znění), 138/1998 Sb., 71/2000 Sb., 237/2000 Sb., (67/2001 Sb. - úplné znění), 320/2002 Sb., 186/2006 Sb., 267/2006 Sb., 413/2006 Sb.
- Zákona č. 238/2000 Sb. o Hasičském záchranném sboru
- Vyhlášky č. 323/2001 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zák. č. 238/00 Sb., ve znění vyhl. č. 433/2004 Sb., 564/2004 Sb., 657/2004 Sb., 297/2005 Sb.
- Zákona č. 353/1999 Sb. o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami a chemickými přípravky (zák. o prevenci závažných havárií) a změně zák. č. 425/1999 Sb., ve znění zák. č. 258/2000 Sb., zák. č. 320/2002 Sb., zák. č. 82/2004 Sb., zák. č. 349/2004 Sb. - úplné znění, 253/2005 Sb.
- Zákona č. 59/2006 Sb. Zákon o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami nebo chemické přípravky a o změně zák. č. 258/2000 Sb. o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů a zák. č. 320/2002 Sb. o změně a zrušení některých zákonů v souvislosti s ukončením činnosti okr. úřadů, ve znění pozdějších předpisů (zák. o prevenci závažných havárií)
- Vyhlášky č. 137/1998 Sb. o obecných technických požadavcích na výstavbu - ve znění vyhl. č. 491/2006 Sb., 502/2006 Sb. (§ 21).

Konkrétní záměry ochrany obyvatelstva v územním rozvoji vycházejí z předpisů civilní obrany:

Sebeochrana obyvatelstva (metodická příručka vydaná MV ČR, gen. ředitelství Hasičského záchranného sboru ČR, Praha 2001).

K účelnosti zřízení zařízení civilní ochrany (CO) se vyjadřuje Hasičský záchranný sbor Plzeňského kraje, krajské ředitelství.

Ochrana území před průchodem průlomové vlny vzniklé zvláštní povodní

Na území obce není vymezeno ohrožení průlomovou vlnou. Záplavové území je lokálně v údolí toků mimo souvislou zástavbu.

Zóny havarijního plánování

Na území obce nebyly vymezeny v rámci vnějších havarijních plánů - není zde evidován žádný objekt nebo zařízení dle zák. č. 353/1999, příp. zák. č. 18/1997 Sb. o mírovém využití jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění zák. č. 83/1998 Sb., 71/2000 Sb., 132/2000 Sb., 13/2002 Sb., 310/2002 Sb., 320/2002 Sb., 279/2003 Sb., 186/2004 Sb., 1/2005 Sb., 253/2005 Sb., 186/2006 Sb.

Ukrytí obyvatelstva

Pro případ mimořádných událostí je na obecním úřadě zpracován Plán ukrytí obyvatel obce, který popisuje možnosti ukrytí obyvatelstva v improvizovaných úkrytech - IÚ. Dle druhu ohrožení obyvatel havárií či jiným nebezpečím bude zvolena buď evakuace nebo úkryt ohrožených lidí ve vytypovaných objektech.

V nové výstavbě je možno využít vhodných prostor pro vybudování protiradiačních úkrytů, budovaných svépomocí. Upřednostňovány by měly být stavby objektů se zapuštěným podlažím, s úrovní podlahy více než 1,7 m pod úrovní terénu všude tam, kde to výška hladiny spodní vody dovolí. Realizované stavby budou po vyhotovení předepsané dokumentace „Základního listu protiradiačního úkrytu“ zařazeny do Plánu ukrytí. Je nutno respektovat metodickou pomůcku Sebeochrana obyvatelstva. V projektové přípravě objektů budou respektovány požadavky stanovené § 21 vyhlášky MV ČR č. 380/2002 Sb., k přípravě a provádění úkolů ochrany obyvatelstva.

ÚP v rozvojových lokalitách bydlení, které bude v obci výhradně charakteru rodinného bydlení, umožňuje ve většině případů podsklepení obytných domů. Optimální je využití případných skladů obchodního zařízení či přízemí obytných domů – garážové boxy. V rámci územního a stavebního řízení pro konkrétní stavby budou orgány obrany a ochrany obyvatelstva požadovat dle potřeby taková stavební řešení, která umožní využití podzemních prostor RD pro protiradiační úkryty, budované svépomocí (v zařízeních sociální péče by měly být stále úkryty). Větší zařízení občanské vybavenosti či veřejné budovy, kde by se shromažďovali občané a kam by zároveň mohly být umístěny hromadné úkryty, nejsou územním plánem navrhovány.

Protože zdejšímu obyvatelstvu nelze poskytnout stálé úkryty, jsou navrženy improvizované úkryty v souladu s plánem ukrytí v dosažitelných vzdálenostech. Požadavky na ukrytí:

- podíl ukrytí obyvatelstva 100 %
- typ úkrytů protiradiační, budované svépomocí
- koeficient zeslabení Ko 50 minimálně

ukrytí osazenstva objektů a výrobních závodů v rozsahu nejsilnější směny

Zařízení pro zabezpečování ukrytí osob ve stálých úkrytech tvoří krytové družstvo.

Evakuace obyvatelstva a jeho ubytování

Evakuaci obyvatel zajišťuje evakuační středisko (obsluha je složená z velitele a jeho pomocníků a dále osob vykonávajících doprovod) a obsluha přijímacího střediska v místě ubytování. Zařízení pro zajištění nouzového přežití a organizované humanitární pomoci tvoří obsluha zařízení pro nouzové ubytování a stravování a skupina humanitární pomoci. K ubytování evakuovaného obyvatelstva jsou určeny objekty vybavené nezbytným hygienickým zařízením (jak ve vlastnictví obce, tak v soukromém vlastnictví).

Skladování materiálu CO a humanitární pomoci

Prostředky individuální ochrany (PIO) zajišťuje pro vybrané skupiny obyvatelstva Obecní úřad, který má pro uložení těchto prostředků skladovací kapacity. Zařízení pro zabezpečení výdeje prostředků individuální ochrany tvoří skupina výdeje prostředků individuální ochrany.

Vyvezení a uskladnění nebezpečných látek mimo současně zastavěná území a zastavitelná území obce

Pro rychlé vyrozumění obyvatelstva v případě např. ekologické havárie na hlavní silnici bude využit místní rozhlas. Případné záchranné, likvidační a obnovovací práce budou řízeny Integrovaným záchranným systémem (telefonní linka 112 v celé ČR a EU), Hasičským záchranným sborem kraje a obcí. Varovným signálem ohrožení mimořádnou událostí je kolísavý tón sirény po dobu 140 sekund, v případě požárního poplachu přerušovaným tónem sirény po dobu 1 minuty.

V nové zástavbě je třeba počítat i s opatřením k vytvoření podmínek pro zmírnění následků mimořádných událostí a usnadnění záchranných prací. V současné době je možno využívat služby profesionálních hasičských záchranných sborů a také místního a okolních hasičských útvarů. Dále pro živelní pohromy se počítá s využitím mechanizačních a dopravních prostředků podnikatelských subjektů v obci a okolí.

Zařízení pro poskytování první pomoci tvoří zdravotnické družstvo. Zařízení pro provádění prací spojených s vyprošťováním osob a k odstraňování následků mimořádných událostí tvoří vyprošťovací družstvo a obsluha strojů.

Ochrana před vlivy nebezpečných látek skladovaných v území

Nebezpečné látky stanoví vyhl. č. 10/2002 Sb., kterou se stanoví seznam nebezpečných látek, které mohou představovat závažné riziko pro zdraví člověka a životní prostředí. Hodnocení nebezpečnosti chemických látek se provádí dle zák. č. 356/2003 Sb. o chemických látkách a chemických přípravcích a změně některých dalších zákonů, ve znění zák. č. 186/2004 Sb., 125/2005 Sb., 345/2005 Sb., (434/2005 - úplné znění), 222/2006 Sb.

Na území obce se nebezpečné látky neskladují. V řešeném území nejsou navrhována zařízení potenciálně ohrožující obyvatelstvo, ani řešené území neleží v ochranném pásmu takových zařízení.

Záchranné, likvidační a obnovovací práce pro odstranění nebo snížení škodlivých účinků kontaminace, vzniklých při mimořádné události

Pro rychlé vyrozumění obyvatelstva v případě např. ekologické havárie na hlavní silnici bude využit místní rozhlas. Případné záchranné, likvidační a obnovovací práce budou řízeny Integrovaným záchranným systémem (telefonní linka 112 v celé ČR a EU), Hasičským záchranným sborem kraje a obce. Varovným signálem ohrožení mimořádnou událostí je kolísavý tón sirény po dobu 140 sekund, v případě požárního poplachu přerušovaným tónem sirény po dobu 1 minuty.

V nové zástavbě je třeba počítat i s opatřením k vytvoření podmínek pro zmírnění následků mimořádných událostí a usnadnění záchranných prací. V současné době je možno využívat služby profesionálních hasičských záchranných sborů a také místního a okolních hasičských útvarů. Dále pro živelní pohromy se počítá s využitím mechanizačních a dopravních prostředků podnikatelských subjektů v obci a okolí.

Zařízení pro poskytování první pomoci tvoří zdravotnické družstvo. Zařízení pro provádění prací spojených s vyprošťováním osob a k odstraňování následků mimořádných událostí tvoří vyprošťovací družstvo a obsluha strojů.

Ochrana před vlivy nebezpečných látek skladovaných v území

Nebezpečné látky stanoví vyhl. č. 10/2002 Sb., kterou se stanoví seznam nebezpečných látek, které mohou představovat závažné riziko pro zdraví člověka a životní prostředí. Hodnocení nebezpečnosti chemických látek se provádí dle zák. č. 356/2003 Sb. o chemických látkách a chemických přípravcích a změně některých dalších zákonů, ve znění zák. č. 186/2004 Sb., 125/2005 Sb., 345/2005 Sb., (434/2005 - úplné znění), 222/2006 Sb.

Na území obce se nebezpečné látky neskladují.

Nouzové zásobování obyvatelstva vodou a elektrickou energií

Nouzové zásobování vodou bude z místních vodních zdrojů – studní. V případě kontaminace pitné vody ve vodním zdroji bude zásobování řešeno přistavěním cisteren s pitnou vodou. Zařízení pro nouzové zásobování vodou tvoří obsluha. Nouzové zásobování elektrickou energií není v rámci obce řešeno. V případě havárie přírodního vzdušného vedení VN není k dispozici záložní zdroj

energie. V obci se nenacházejí provozy, vyžadující okamžité přepojení na náhradní zdroj.

Požární ochrana

Požární ochrana obce je řešena v souladu se zák. č. 133/1985 Sb. o požární ochraně, ve znění zák. č. 425/1990 Sb., 40/1994 Sb., 203/1994 Sb., (91/1995 Sb. – úplné znění), 163/1998 Sb., 71/2000 Sb., 237/2000 Sb., (67/2001 Sb. – úplné znění), 320/2002 Sb., 186/2006 Sb., 267/2006 Sb., 413/2006 Sb., dále zák. č. 239/2000 Sb. o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, ve znění zák. č. 320/2002 Sb., 20/2004 Sb., 186/2006 Sb., 267/2006 Sb. a požadavky Hasičského záchranného sboru Plzeňského kraje.

Odběr vody pro požární účely („zásobování požární vodou“) je zajištěn v souladu s § 29, odst.1, písm. k zák. č. 133/1985 Sb. ve vazbě na ČSN 73 0873 – Zásobování požární vodou, popř. ČSN 75 2411 – Zdroje požární vody a to ze stávajících přístupných vodních zdrojů - požárních a víceúčelových nádrží, příp. rybníků a vodních toků. Vodovodní systém je dimenzován dle požadavků požární ochrany. Ve výrobních areálech bude řešeno umístění hydrantů v projektové dokumentaci na základě projednání s příslušnými orgány požární ochrany. Ke všem objektům je zajištěn příjezd pro požární techniku v souladu s ustanovením ČSN 73 0802 a 73 0804 a § 9 vyhl. č. 137/1998 Sb., o obecných technických požadavcích na výstavbu - ve znění vyhl. č. 491/2006 Sb., 502/2006 Sb. - nově navrhované komunikace musí svým umístěním, rozměry a poloměry oblouků umožňovat průjezd těžké požární techniky (příčemž podrobné posouzení těchto parametrů bude předmětem územního řízení při povolování nové výstavby). Vzhledem k tomu, že v obci se nevyskytuje a neuvažuje výstavba objektů s více než 2 nadzemními podlažími, se případné zásahy obvykle obejdou bez použití těžké techniky. Řešení požární bezpečnosti jednotlivých objektů bude předmětem příslušných projektových dokumentací.

Ochrana před haváriemi

K preventivní ochraně je nutno vycházet ze zák. č. 76/2002 Sb. o integrované prevenci a omezení znečištění, o integrovaném registru znečištění (IPPC) (zák. o integrované prevenci), ve znění zák. č. 521/2002 Sb., 437/2004 Sb., 695/2004 Sb., 444/2005 Sb. (ve vazbě na zák. č. 365/2000 Sb. o informačních systémech veřejné správy), 222/2006 Sb., (435/2006 Sb. - úplné znění). Ve výrobních areálech je zajištění havarijního plánu opatření na ochranu obyvatelstva před následky průmyslových havárií povinností výrobních organizací (vyrozumění obyvatelstva, návrh potřebných opatření, způsob likvidace).

Nákladní doprava zatím probíhá přes obytná území, proto je aktuální ohrožení obyvatelstva při dopravních haváriích. Řešení ÚP omezuje toto nebezpečí návrhem dopravního řešení - obchvatu obce.

Vodovodní systém je dimenzován v souladu s platnými normami a opatřen hydranty tak, aby vyhověla požadavkům požární ochrany. Ke všem objektům je zajištěn příjezd pro požární techniku. Odběr vody pro požární účely je dále zajištěn ze stávajících přístupných volných vodních zdrojů - požárních a víceúčelových nádrží, příp. rybníků a vodních toků. Ve výrobních areálech bude řešeno umístění hydrantů v projektové dokumentaci na základě projednání s příslušnými orgány požární ochrany.

Požární ochrana obce je řešena v souladu se zák. č. 133/1985 Sb. o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů, zák. č. 239/2000 Sb. o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, ve znění zák. č. 320/02 Sb. a požadavky Hasičského záchranného sboru Plzeňského kraje. Odběr vody pro požární účely („zásobování požární vodou“) je zajištěn v souladu s § 29, odst.1, písm. k, zák. č. 133/1985 Sb. ve vazbě na ČSN 73 0873 – Zásobování požární vodou, popř. ČSN 75 2411 – Zdroje požární vody a to ze stávajících přístupných vodních zdrojů - požárních a víceúčelových nádrží, příp. rybníků a vodních toků. Vodovodní systém je dimenzován dle požadavků požární ochrany. Ve výrobních areálech bude řešeno umístění hydrantů v projektové dokumentaci na základě projednání s příslušnými orgány požární ochrany. Ke všem objektům je zajištěn příjezd pro požární techniku v souladu s ustanovením ČSN 73 0802 a 73 0804 a § 9 vyhl. č. 137/1998 Sb. - nově navrhované komunikace musí svým umístěním, rozměry a poloměry oblouků umožňovat průjezd těžké požární techniky, přičemž podrobné posouzení těchto parametrů bude předmětem územního řízení při povolování nové výstavby). Vzhledem k tomu, že v obci se nevyskytuje a neuvažuje výstavba objektů s více než 2 nadzemními podlažími, se případné zásahy obvykle obejdou bez použití těžké techniky. Řešení požární bezpečnosti jednotlivých objektů bude předmětem příslušných projektových dokumentací.

Ochrana státu

Na území obce nejsou vymezeny zájmy ochrany státu – Armáda ČR na území obce žádné požadavky neuplatnila. V případě záměru investiční akce jež ovlivňuje zájmy ochrany státu, je nutno si vyžádat povolení a posouzení Vojenské ubytovací a stavební správy (VUSS) Plzeň. Zvláštní zájmy obrany státu jsou vymezeny v zákoně č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany ČR, ve znění zák. č. 320/2002 Sb., 186/2006 Sb. Obecní úřad má zpracován plán ochrany civilního obyvatelstva.

Limity využití území, ochranné režimy

Limity využití území omezují, vylučují, příp. podmiňují umístování staveb v území, tj. jeho funkční využití. Obecně platné a závazné limity využití území jsou stanoveny obecně závaznými právními předpisy. Vymezené limity využití území

- a) vyplývají z jednotlivých legislativních předpisů, norem aj. celostátně platných předpisů (vstupní)
- b) jsou stanoveny rozhodnutími státní správy, či jsou stanoveny schváleným návrhem v územně plánovací dokumentaci (výstupní).

Pro zastavěné a zastavitelné území obce jsou stanovena využití území, týkající se:

- nejvyšší přípustná výška stavby
- nejvyšší přípustná zastavitelnost pozemku
- nejnižší přípustný podíl zeleně
- max. podíl zpevněných ploch.

Nejvyšší přípustná výška stavby je stanovena počtem nadzemních podlaží a u staveb a zařízení sloužících výrobě je stanovena jako v metrech a činí:

a) v území bydlení – rodinné domy	2 nadzemní podlaží
b) v území smíšeném městském	2 nadzemní podlaží
c) v plochách občanské vybavenosti	3 nadzemní podlaží
d) v území výrobním – lehká výroba	10 m
e) v území výrobním – zemědělství	10 m

Nejvyšší přípustná stanovená zastavitelnost pozemku vyjádřená v procentech (jako podíl zastavěné plochy pozemku k jeho celkové ploše) činí:

a) v území bydlení – rodinné domy
(příčemž max. zast. plocha rodinným domem činí 220 m ²)	20 - 25 %
b) v území smíšeném	50 %
c) v plochách občanské vybavenosti	50 %
d) v území výrobním – lehká výroba	50 - 60 %
e) v území výrobním – zemědělství	50 - 60 %

Nejnižší přípustný podíl zeleně je stanoven jako podíl zeleně plochy pozemku k jeho celkové ploše v procentech a činí:

a) v území bydlení – rodinné domy	60 - 70 %
b) v území smíšeném	30 %
c) v plochách občanské vybavenosti	25 %
d) v území výrobním – lehká výroba	20 - 30 %
e) v území výrobním – zemědělství	20 - 25 %

Max. podíl zpevněných ploch:

a) bydlení venkovské
(zpevněné plochy max. 150 m ²)	10 %
b) výrobní činnosti	30 %.

Ochranná a bezpečnostní pásma, ochranné režimy

Obytná území (vyhl. č. 137/1998 Sb. o obecných technických požadavcích na výstavbu - ve znění vyhl. č. 491/2006 Sb., 502/2006 Sb.)

Obytné zóny sídel se musí izolovat od výrobních zón ochranným pásmem šířky 50 m. Případným novým trasováním komunikací v okolí obytných území by neměly být překročeny jednotlivé ekologické limity dle složkových zákonů.

Kulturně historické památky (zák. č. 20/1987 Sb. o státní památkové péči, ve znění zák. č. 425/1990 Sb., 242/1992 Sb., 361/1999 Sb., 122/2000 Sb., 132/2000 Sb., 61/2001 Sb., 146/2001 Sb., 320/2002 Sb., 18/2004 Sb., 186/2004 Sb., 1/2005, 3/2005 Sb., 2439/2005 Sb., 186/2006 Sb., 203/2006 Sb., nařízení vlády č. 443/1992 Sb., o památkové ochraně)

Areály a lokality kulturně historických památek a jejich ochranná pásma - viz předchozí kapitoly.

Zvláště chráněná území přírody a jejich OP (zák. č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění zák. opatření vyhl. č. 347/1992 Sb., zák. č. 289/1995 Sb., č. 3/1997 Sb., 16/1997 Sb., 123/1998 Sb., 161/1999 Sb., 238/1999 Sb., 132/2000 Sb., 76/2002 Sb., 320/2002 Sb., 100/2004 Sb., 168/2004 Sb., 218/2004 Sb., (460/04 - úplné znění), 166/2005 Sb., 387/2005 Sb., 444/2005 Sb., 186/2006 Sb., 222/2006 Sb., 267/2006 Sb., 390/2006 Sb., 425/2006 Sb., vyhl. č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zák.

č. 114/1992 Sb., ve znění vyhl. č. 105/1997 Sb., 200/1999 Sb., 85/2000 Sb., 190/2000 Sb., 116/2004 Sb., 381/2004 Sb., 573/2004 Sb., 574/2004 Sb., 166/2005 Sb., 452/2005 Sb., 135/2006 Sb., 175/2006 Sb., 425/2006 Sb., vyhl. č. 166/2005 Sb. kterou se provádějí některá ustanovení zák. č. 114/92 Sb. - soustava NATURA 2000 (seznam evropských typů evropských stanovišť a evropsky významných ptáků v ČR), ve znění vyhl. č. 390/06 Sb.,

č. 13/2005 Sb. m.s. Evropská úmluva o krajině – European Landscape Convention.

Pokud nebylo u ZCHÚ zvlášť vyhlášeno ochranné pásmo, platí obecně 50 m od vymezených hranic.

Významné krajinné prvky a jejich ochranný režim (dle zák. č. 289/1995 Sb. o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění zák. č. 238/1999 Sb., 67/2000 Sb., 132/2000 Sb., 254/2001 Sb., 76/2002 Sb., 320/2002 Sb., 149/2003 Sb., 1/2005 Sb., 444/2005 Sb., 186/2006 Sb., 222/2006 Sb., 267/2006 Sb.)

Ochranný režim lesa a vodních ploch – 50 m od okraje, výstavba vázána na vydání souhlasu majitele (správce) a příslušného orgánu ochrany.

Prvky ÚSES a OP (zák. č. 114/1992 Sb., prováděcí vyhl. č. 395/1992 Sb.)

Prvky ÚSES jsou v ÚP vymezeny. U nadregionální biokoridoru je ochranná („náravníková“) zóna 2 km od osy biokoridoru (toto pásmo nemá zatím stanoveno žádný ochranný režim) –

to však do území obce nezasahuje.

Národní parky a chráněné krajinné oblasti (zák. č. 114/1992 Sb., prováděcí vyhl. č. 395/1992 Sb.)

Na území obce vč. ochranných pásem se nevyskytují.

Přírodní parky (zák. č. 114/1992 Sb., prováděcí vyhl. č. 395/1992 Sb.)

Na území obce se nevyskytují.

Památné stromy (zák. č. 114/1992 Sb., prováděcí vyhl. č. 395/1992 Sb.)

Pokud není zvlášť vyhlášeno ochranné pásmo, pak památný strom má stanoveno základní ochranné pásmo ve tvaru kruhu o poloměru desetinásobku výčetního průměru kmene (měřeného ve výčetní výši 130 cm nad zemí). Na území obce nebyly vymezeny.

Ochranná pásma vodních zdrojů – OP VZ (PHO, zák. č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění zák. č. 76/2002 Sb., 320/2002 Sb., 274/2003 Sb., 20/2004 Sb., 413/2005 Sb., 444/2005 Sb., 186/2006 Sb., 222/2006 Sb., 342/2006 Sb., vyhl. č. 137/1999 Sb. kterou se stanoví seznam

vodárenských nádrží a zásady pro stanovení a změny ochranných pásem vodních zdrojů

- CHOPAV - v zájmovém území se nevyskytuje
- OP vodárenského toku – v zájmovém území se nevyskytuje
- Ochranná pásma studní
- Ochranná pásma vodních zdrojů – I. a II. a, b stupně

Ochranná pásma vodovod. řadů – do DN 500 vč. 1,5 m, nad DN 500 2,5 m od líce stěny potrubí

Ochranná pásma kanaliz. stok – do DN 500 vč. 1,5 m, nad DN 500 2,5 m od líce stěny potrubí.

Ochrana vodních ploch a vodních toků

U vodních ploch je stanoven ochranný režim 50 m.

Ochrana ZPF (zák. č. 334/1992 Sb. o ochraně ZPF, ve znění zákona č. 10/1993 Sb., 98/1999 Sb., (231/1999 Sb. - úplné znění), 132/2000 Sb., 76/2002 Sb., 320/2002 Sb., 444/2005 Sb., 186/06 Sb., 222/2006 Sb. a vyhl. č. 13/1994 Sb., kterou se upravují některé podrobnosti ochrany ZPF.

Jedná se zejména o ochranu kvalitních zemědělských půd s třídou ochrany I. a II.

Specifikace zemědělských půd byla provedena pro území obce v průzkumech a rozborech (BPEJ) a pro zastavitelné plochy (vymezení záborových půd v tzv. zemědělské příloze).

Ochrana ploch vymezených k plnění funkcí lesa, lesy ochranné a zvláštního určení

(zák. č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění zák. č. 238/1999 Sb., 67/2000 Sb., 132/2000 Sb., 254/2001 Sb., 76/2002 Sb., 320/2002 Sb., 149/2003 Sb., 1/2005 Sb., 444/2005 Sb., 186/2006 Sb., 222/2006 Sb., 267/2006 Sb. a vyhl. č. 77/1966 Sb. o náležitostech žádosti o odnětí nebo omezení a podrobnostech o ochraně pozemků, určených k plnění funkce lesa

Zakládání lesních ploch by měly vycházet z vyhlášky MZe ČR č. 248/1993 Sb., o zakládání a obnovování lesních porostů a vyhlášky MZe ČR č. 82/1996 Sb., o genetické klasifikaci, obnově lesa, zalesňování a o evidenci při nakládání se semeny a sazenicemi lesních rostlin. V ochranném režimu lesních ploch – 50 m je výstavba vázána na souhlas orgánů státní správy.

Stavy lesní zvěře by měly vyhovovat zák. o myslivosti č. 449/2001 Sb., ve znění zák. č. 320/2002 Sb., (59/2003 Sb. - úplné znění), 445/2005 Sb., 267/2006 Sb. a vyhl. č. 244/2002 Sb., kterou se provádí některá ustanovení zák. č. 449/2001 Sb. o myslivosti, ve znění vyhl. č. 350/2003 Sb., dále vyhl. č. 491/2002 Sb. o způsobu stanovení minimálních a normovaných stavů zvěře a o zařazování honiteb nebo jejich částí do jakostních tříd.

Ochrana nerostných surovin (zák. č. 44/1988 Sb.) o ochraně a využití nerostných surovin (horní zákon), ve znění zák. č. 541/1991 Sb., (439/1992 Sb. - úplné znění), 10/1993 Sb., 168/1993 Sb., 132/2000 Sb., 258/2000 Sb., 366/2000 Sb., 315/2001 Sb., 61/2002 Sb., 320/2002 Sb., 150/2003 Sb., 3/2005, 386/2005 Sb., 186/2006 Sb.

Znečišťující provozy průmyslové a zemědělské výroby, ČOV, hřbitovy (ČSN 75 6401 ČOV pro více než 500 EO, ČSN 75 6402 ČOV do 500 EO, SCHHZ – metod. návod MZd 1999)

Ochranná pásma jsou stanovena individuálně (např. ČOV, hřbitov obvykle 100 m, zemědělské farmy chovu zvířat – metod. směrnice MZe ČR).

Ochranná pásma komunikací aj. dopravních staveb (zák. č. 13/1997 Sb. o pozemních komunikacích - silniční zákon), ve znění Nařízení vlády č. 281/1997 Sb., 259/1998 Sb., Nařízení vlády č. 146/1999 Sb., zák. č. 102/2000 Sb., 132/2000 Sb., 489/2001 Sb., 256/2002 Sb., 259/2002 Sb., 320/2002 Sb., 358/2003, 186/2004 Sb., 80/2006 Sb., 186/2006 Sb., vyhl. č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích, ve znění vyhl. č. 300/1999 Sb., 355/2000 Sb., 367/2001 Sb., 555/2002 Sb., 104/2005 Sb., 325/2005 Sb., 490/2005 Sb., 527/2006 Sb., zák. č. 266/1994 Sb., o drahách, ve znění zák. č. 189/1999 Sb., 23/2000 Sb., 71/2000 Sb., (86/2002 Sb. – úplné znění), 132/2000 Sb., (35/2001 – úplné znění), 77/2002 Sb., Nálezu ÚS 144/2002 Sb., 175/2002 Sb., 309/2002 Sb., 320/2002 Sb., 103/2004 Sb., (301/2004 Sb. – úplné znění), 1/2005 Sb., (150/2006 - úplné znění), 181/2006 Sb., 186/2006 Sb., 191/2006 Sb., Usnesení PS č. 192/2006 Sb., (zák. č. 460/06 - úplné znění)

- dálnice, rychlostní silnice	100 m od osy bližšího jízdního pruhu
- silnice a MK I. třídy	50 m od osy přilehlé komunikace
- silnice a MK II. a III, třídy	15 m od osy vozovky
- železniční celostátní a regionální trať (do 160 km/hod)	60 m od osy krajní koleje
- vlečka	30 m od osy krajní koleje

v intravilánu je ochranné pásmo dopravních staveb určeno hlukovou izofónou max. přípustné ekvivalentní hladiny hluku

min. průjezdní profil rychlostní komunikace dle ČSN 73 2004 je 4,8 m a 0,15 m rezerva podjezdová výška pod trať ČD je požadována min. 6,5 m dle ČSN 28 0315 v souladu s ČSN 73 6291

v OP komunikací lze provádět stavební činnost či terénní úpravy pouze se souhlasem příslušného správního úřadu (Správa a údržba silnic, příspěvková organizace kraje)

pro změny v silniční síti, tj. přeložky a úpravy silnic II. a III. třídy je třeba zajistit stanovisko příslušného správního úřadu (ORP, odbor správní a dopravní) a vlastníka, tj. Krajský úřad (odbor majetku a hospodářského rozvoje) u dálnic a silnic I. třídy ŘSD ČR Praha.

Ochranná pásma elektrických sítí a zařízení (zák. č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a výkonu státní správy v energetických odvětvích (energetický zák.), ve znění zák. č. 151/2002 Sb. a č. 262/2002 Sb., 309/2002 Sb., 278/2003 Sb., 356/2003 Sb., 670/2004 Sb., (91/2005 Sb. - úplné znění), nález Ústavního soudu č. 134/2005 Sb., 186/2006 Sb.)

Ochranným pásmem elektrizační soustavy je prostor v bezprostřední blízkosti tohoto zařízení, určený k zajištění jeho spolehlivého provozu a k ochraně života, zdraví a majetku osob. Ochrannými pásmy jsou chráněna nadzemní a podzemní vedení, elektrické stanice, výroby elektřiny a vedení měřicí, ochranné, řídicí, zabezpečovací, informační a telekomunikační techniky.

Ochranná pásma nadzemního vedení jsou vymezena svislými rovinami, vedenými po obou stranách vedení ve vodorovné vzdálenosti měřené kolmo na vedení. Tato vzdálenost činí od krajního vodiče vedení na každou stranu

- vn vedení 1 kV - 35 kV včetně (22 kV)	7/10 m od neizolovaného vodiče 2 m od vodiče se základní izolací 1 m od závěsných kabelových vedení
- vedení 35 kV - 110 kV včetně	12/15 m od vodiče
- vedení 110 kV - 220 kV včetně	15/20 m od vodiče
- vedení 220 kV - 400 kV včetně	20/25 m od vodiče
- vedení nad 400 kV	30/35 m od vodiče
- u závěsného kabel. vedení 110 kV	2 m od vodiče
- u zařízení vlastní telekomunikační sítě držitele licence	1 m od vodiče
- v lesních průsecích volný pruh pozemků na 1 straně základů podpěrných bodů nadzemního vedení	4 m šířky

Zákon dále ukládá vlastníkům a uživatelům nemovitostí udržování volného pruhu v lesních průsecích.

Ochranná pásma podzemních vedení elektrizační soustavy

- do 110 kV vč. a vedení řídicí, měřicí a zabezpečovací techniky 1 m po obou stranách krajního kabelu

- vedení nad 110 kV 3 m od okraje krajního kabelu

Ochranná pásma elektrické stanice (trafostanice) je vymezeno svislými rovinami vedenými ve vodorovné vzdálenosti

- venkovní el. stanice s napětím 110 - 400 kV	20 / 30 m od oplocení nebo vnějšího líce obvodového zdiva
- stožárové el. stanice s převodem vn napětí na úroveň nízkého napětí vn/nn	7/10 m
- kompaktní a zděné el. stanice s převodem napětí nad 1 kV a menší než 52 kV na úroveň nízkého napětí vn/nn	2 m
- vestavěné el. stanice	1 m od obestavění.

Ochranné pásmo výroby elektřiny je vymezeno svislými rovinami vedenými ve vzdálenosti 20 m kolmo od oplocení nebo na vnější líc el. stanice.

- V ochranném pásmu nadzemního a podzemního vedení, výroby elektřiny a elektrické stanice je zakázáno:
- zřizovat bez souhlasu vlastníka těchto zařízení stavby či umisťovat konstrukce aj. podobná zařízení, jakož i uskladňovat hořlavé a výbušné látky
 - provádět bez souhlasu jeho vlastníka zemní práce
 - provádět činnosti, jež by mohly ohrozit spolehlivost a bezpečnost provozu těchto zařízení, nebo ohrozit život, zdraví či majetek osob (např. přejíždět trasu těžkými vozidly)
 - provádět činnosti, které by znemožňovaly nebo podstatně znesnadňovaly přístup k těmto zařízením (např. skladovat či navršovat materiál, měnit výšku stávajícího terénu, při křížení s jinými vedeními zajistit ochrannou rouru nebo žlab).

Při zřizování zařízení napájených stejnosměrným proudem v bezprostřední blízkosti ochranného pásma s možností vzniku bludných proudů je stanovena povinnost zřizovatele oznámit tyto skutečnosti dodavateli elektřiny a provést opatření k omezení bludných proudů.

Výjimky z ochranných pásem povoluje ministerstvo dopravy a spojů.

Při styku rozvodných zařízení s komunikacemi, vodními toky, drahami a jinými zařízeními všeho druhu jsou vlastníci nebo provozovatelé rozvodných zařízení povinni provádět ve vzájemné spolupráci dostupná technická opatření k zabezpečení spolehlivosti a bezpečnosti jejich provozu a možnosti řádného udržování.

Oprávnění k cizím nemovitostem, jakož i omezení jejich užívání, která vznikla před účinností zákona, zůstávají nedotčena.

Zákon dále ukládá vlastníkům a uživatelům nemovitostí udržování volného pruhu v lesních průsecích.

Ochranná pásma spojů, telekomunikací a radiokomunikací

Sdělovací kabely - 1 m na obě strany od krajního kabelu.

Radioreléové trasy - je dáno výškou terénu a je určováno pro každou lokalitu zvlášť

Vysílače TV, RR - 500 m kruhové ochranné pásmo.

TV převaděče - 30 m kruhové ochranné pásmo.

TKB - 500 m kruhové ochranné pásmo.

Vojenská zařízení - určuje si sám správce sítí.

Radioreléové spoje jako součást jednotné telekomunikační sítě slouží k přenosu telefonních, televizních, rozhlasových a datových signálů. Pro jejich budování a provoz je nezbytné trvalé zajištění podmínek pro přímou viditelnost mezi anténami sousedních stanic.

Provozovatel radioreléových spojů zajišťuje tyto podmínky výběrem vhodného umístění antén a vyhlášením ochranných pásem. Podél optické spojnice antén dvou sousedních stanic je vyhlášováno podélné vertikální ochranné pásmo tam, kde by reliéf terénu, včetně lesa a zástavby, mohl převýšit spodní okraj Fresnelovy zóny. Kolem objektů stanic radioreléových spojů jsou kromě toho vyhlášována kruhová ochranná pásma. V ochranných pásmech je bez souhlasu provozovatele zakázána výstavba vysokých budov a průmyslových objektů a letišť, případně vysokých ocelových stožárů a konstrukcí, které by zasahovaly do spodního okraje Fresnelovy zóny. Dále je v ochranných pásmech zakázána instalace přístrojů a zařízení, které jsou zdrojem elektromagnetického rušení (např. silné generátory, průmyslové rentgeny), vysílačů a radarů.

Vyhlášená směrová vertikální ochranná pásma úseků radioreléových tras

Kolem objektů radioreléových stanic jsou vyhlášena kruhová ochranná pásma o poloměru 500 m – v zájmovém území nejsou vymezena.

Ochranná pásma plynovodů (zák. č. 458/2000 Sb.)

- ntl a stl plynovody a plynovodní přípojky v zastavěném území obce 1 m na obě strany

- plynovody ostatní a přípojky 4 m na obě strany

- technologické objekty 4 m od půdorysu

Při ohrožení stability plynárenských zařízení (těžba, vodní díla, rozsáhlé stavební objekty) možno až 400 m

V lesních průsecích udržuje provozovatel přepravní soustavy nebo příslušné distribuční soustavy na vlastní náklad volný pruh pozemků šířky 2 m na obě strany od osy plynovodu

Vysazování trvalých porostů kořeních hlouběji než 20 cm nad povrch plynovodu podléhá souhlasu pouze ve volném pruhu o šířce 2 m na obě strany od osy plynovodu.

Bezpečnostní pásma plynových zařízení (k zamezení či zmírnění účinků příp. havárií)

- podzemní zásobníky	250 m
- tlakové zásobníky zkapalněných plynů obsahu 5 – 20 m ³	20 m
- 20 – 100 m ³	40 m
- 100 – 250 m ³	60 m
- 250 – 500 m ³	100 m
- 500 – 1000 m ³	150 m
- 1000 – 3000 m ³	200 m
- nad 3000 m ³	300 m
- plynojemy do 100 m ³	30 m
- nad 100 m ³	50 m
- plnirny plynů (od technologie)	100 m
- zkapalňovací stanice stlačených plynů	100 m
- odpařovací stanice zkapalněných plynů	100 m
- kompresorové stanice (od technologie)	200 m
- regulační stanice vtl.	10 m
- vvtl.	20 m
- vtl. plynovody do DN 100	15 m
- do DN 250	20 m
- nad DN 250	40 m
- vvtl. plynovody do DN 300	100 m
- do DN 500	150 m
- nad DN 500	200 m

Krajinářská koncepce

Nezastavěná území tvoří převážně: plochy vodní a vodohospodářské, plochy zemědělské, plochy lesní, plochy přírodní, plochy smíšené nezastavěné, plochy těžby nerostů.

Krajinná a environmentální koncepce rozvoje území obce sleduje zejména trvale udržitelný vývoj sídla a venkovního území, šetrné využívání přírodních zdrojů a potenciálu krajiny, ekologizaci činností, rozvoj a ochranu krajinné a urbanistické zeleně a zajištění územního systému ekologické stability.

Při realizaci polních cest je vhodné ponechat nebo vytvořit zatravněné doprovodné pásy s výsadbou keřů domácí provenience, příp. vhodných autochtonních taxonů dřevin.

Rozvoj urbanistických složek a funkcí na území obce je regulován v zájmu zlepšení úrovně obytného, životního a přírodního prostředí a ochrany doposud zachovaných relativně přírodních lokalit. V území budou respektovány významné krajinné prvky, údolí Starého a Křenického potoka je navrhováno k revitalizaci. K zachování narušené, avšak nezbytné ekologické stability byl navržen územní systém ekologické stability, který sleduje i obnovu významných původních přírodních prvků.

Zachování kulturní krajiny, obnovování biodiverzity a ochrana půdy a vody a zachování venkova představují principy krajinné a environmentální koncepce ÚP v souladu se základními dlouhodobými cíli EU. Ve volné krajině není navrhována žádná nová zástavba.

Ochrana životního prostředí

V zastavěném území obce nelze umísťovat ekologicky závadné výrobní aktivity. V ÚP je sledováno splnění zák. č. 86/2002 Sb. o ochraně ovzduší.

Ochrana přírodních hodnot

Zvláště chráněná území přírody (ZCHÚ) dle zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny a prováděcí vyhlášky č. 398/1992 Sb. na území obce nebyla vyhlášena, rovněž zde nejsou vymezena území Natura 2000 - Evropsky významné lokality a Ptáčí oblasti.

Významné krajinné prvky (VKP)

Podle zák. č. 114/92 Sb. je VKP ekologicky, geomorfologicky nebo esteticky hodnotná část krajiny která utváří její typický vzhled nebo přispívá k udržení její stability. Významnými krajinnými prvky ze zákona jsou lesy, rašeliniště, vodní toky, rybníky, jezera, údolní nivy – ve zdejších případech potoky se svými údolními nivami, jejich přítoky a vodní plochy v území a plochy vymezené pro funkci lesa. Dále jsou jimi jiné části krajiny, které zaregistruje podle § 6 orgán ochrany přírody jako VKP (příslušným orgánem - RŽP ORP). Ochranná zóna VKP je do vzdálenosti 50 m.

Ochrana krajinného rázu

Pro udržitelný rozvoj území je třeba zachovat přírodní fenomény a krajinný ráz a územní ekologickou stabilitu. Navrhované řešení územního plánu bude zpracováno v souladu se zák. č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny v aktuálním znění a prováděcí vyhl. č. 395/1992 Sb. v aktuálním znění.

Oblastí krajinného rázu je Chudenicko. Typologicky se jedná o zvlněný denudační reliéf, kde horizonty jsou lemovány řadou zalesněných vrchů, tedy o příznivou krajinnou lokalizaci poblíže rozvodí Radbuzy a Úhlavy.

Místem krajinného rázu je povodí Merklínky. Jedná se o území v povodí menšího toku s dlouhodobě agrarizovaným údolím a menšími trvalými sídly.

Rekreace

Rekreační aktivity mají potenciální prostor v blízkém přítažlivém okolí Chudenicka. Území obce je vhodné pro rekreační pobytové aktivity, přičemž obec nemá dostatečně rozvinuté vhodné aktivity rekreace a cestovního ruchu a nemá dostatečnou vybavenost. Zatím individuální rekreace v obci byla uskutečňována převážně v plochách soukromých zahrad u rodinných domů, u vodních ploch a ve sportovním areálu. V obci zatím nebyla koncepčně budována urbanistická zeleň. V obci jsou torza významnějších soliterních stromů. Rekreace byla zatím v obci Křenice uplatňovaná jako individuální převážně v plochách soukromých zahrad u rodinných domů a zahrádkových osadách. Drobná místní rekreace kromě rodinných zahrad se uskutečňuje ve sportovním areálu, u vodních ploch a lesních okrajích. Cestovní ruch je vázán na objekt místního pohostinství. Agroturistika zde zatím není provozována.

K zajištění potřeb rekreačních aktivit je sledováno využívání potenciálních možností zdejší krajiny, ale i úprava vymezených rekreačních a sportovních ploch. Pro zlepšení pohodové úrovně místních částí pro trvalé obyvatelstvo a přítažlivosti pro návštěvníky i investory je sledováno zvýšení pohodové úrovně a atraktivní centra obce a významných částí sídla, např. revitalizace vodních ploch, lesoparková úprava u hřiště, úprava okolí památkových objektů a ploch veřejné urbanistické krajinné zeleně a stávajících veřejných prostor.

K zajištění potřeb rekreačních aktivit je sledováno využívání potenciálních možností zdejší krajiny. Pro zlepšení pohodové úrovně místních částí pro trvalé obyvatelstvo a přítažlivosti pro návštěvníky i investory je sledováno zvýšení pohodové úrovně a atraktivní centra obce a významných částí sídla, zejména návrhem ploch veřejné urbanistické zeleně a úpravou stávajících veřejných prostor.

Sleduje se zachování podílu uplatnění přírodních prvků a ploch nezastavitelné veřejné zeleně v současně zastavěném a zastavitelném území obce.

V nezastavěných částech správního území je upřesněno vymezení navržených prvků ÚSES a případně další krajinné a doprovodné zeleně.

Sleduje se zajištění zpřístupnění krajiny v okolí sídla pro rekreační pobyt v přírodě.

Ekonomický rozvoj

Ekonomickou základnu správního území Křenice významně ovlivňují místní přírodní zdroje, z nichž nejdůležitější je doposud zemědělská půda, lesní a vodní plochy. Plochy volné krajiny jsou tedy převážně využívány pro zemědělskou a zčásti lesnickou prvovýrobu. V obci je v současnosti průměrně rozvinutá ekonomická základna, většina ekonomicky aktivních obyvatel vyjíždí za prací z obce, přímo v obci je omezené množství pracovních příležitostí. Současná výroba je zachovávána.

V obci je středně rozvinutá ekonomická základna, nezaměstnanost dosahuje cca 7 %. Hlavním ekonomickým subjektem v obci je Zemědělská společnost. V obci je omezené množství dalších pracovních příležitostí zejména v zemědělském provozu a lesním hospodářství.

Zemědělství, lesnictví a rybníkářství

Z běžných polních plodin se zde pěstovalo žito, oves, pšenice i ječmen, dřívě i len na podomáckou výrobu plátna a také konopí, nověji pak brambory, tuřín, a dále jetel, vojtěška, vikev, bob a hrách. V živočišné výrobě se choval zejména skot, husy, slepice a kachny, králíci, omezeně koně a kozy, a často se chovaly včely.

Lovena byla zejména srnčí zvěř a černá zvěř, zajáci, dřívě i králíci a koroptve, bažanti (v současnosti se uměle odchovávají).

Zemědělský výrobní typ je zde bramborářský B 1, vhodný pro brambory, ječmen, žito, oves a technické plodiny (zvl. řepka).

Současné využití půd ve správním území obce Křenice je dle úhrnných hodnot druhů půd následující:

	podíl v ha	procentický podíl
Celková plocha	875	100
Lesní půdy	210	24
Zemědělské půdy	603	68,9
- orné půdy	480	54,9
- trvalé travní porosty	111	12,7
- zahrady a ovocné sady	12	1,4
Vodní plochy	4	0,5
Zastavěné plochy	10	1,2
Ostatní plochy	47	5,4

Velká část zemědělských půd na území obce byla odvodněna - viz grafická část.

Z hlediska výrobních zemědělských typů je zde vymezena obilnářsko – bramborářská oblast B 1, s následující doporučenou skladbou plodin: brambory, ječmen, žito, oves, ječmen, pšenice, řepka, víceleté pícniny. Území je vhodné pro pěstování technických plodin - řepka, len a semenných kultur. V současnosti je zde pěstována kukuřice na zeleno, zatím co víceleté pícniny se zde v současnosti málo využívají, uplatňují se pastevní chovy hospodářských zvířat.

Lesnictví

Na území obce Křenice je pouze 210 ha lesů, tj. 24 %, resp. ploch určených pro plnění funkcí lesa.

Výhledově je nutné v lesním hospodářství přecházet na jemnější podrostní formy obnovy. Při obnově je nutné zvyšovat podíl listnáčů alespoň na 20 - 30 % (Quercus, Fagus, Tilia) k zajištění potřebné ekologické stability.

Lesy ČR částečně vykonávají odbornou správu v soukromých lesích. Na území obce hospodaří dále Lesy ČR s.p. Lesní úřad je MěÚ Klatovy, odb. život. prostředí, orgán státní správy lesů. K případnému dotčení pozemků pro plnění funkcí lesa je nutný souhlas dle § 14, odst.2, lesního zákona č. 314/2002 Sb. v aktuálním znění. Za vedení lesního hospodářství obce odpovídá lesní hospodář.

Pozemky pro plnění funkcí lesa nebudou dotčeny, k jejich případnému dotčení vydává souhlas dle § 14, odst.2, lesního zákona č. 314/2002 Sb. v aktuálním znění příslušný orgán ochrany lesa.

d) Informace o výsledcích vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území spolu s informací, zda a jak bylo respektováno stanovisko k vyhodnocení vlivů na ž. p.

Přírodně-ekologická charakteristika

Obec Křenice leží na rozhraní Plzeňské pahorkatiny a Radyňské (Švihovské) vrchoviny. Zdejší krajinu je možno označit za převážně agrarizovanou, neboť sídla jsou obklopeny otevřenými zemědělskými plochami bez přímé návaznosti a propojenosti na krajinné zázemí, proto je potřebné koncepčně zajistit trvalou krajinnou a urbanistickou zeleň.

Obec má relativně zachovanou urbanistickou strukturu.

Geomorfologie území

Území obce náleží do oblasti Radyňské (Švihovské) vrchoviny a Plzeňské pahorkatiny v následujícím členění:

Česká vysočina (provincie)

Poberounská soustava V

Plzeňská pahorkatina VB (oblast)

Plaská pahorkatina VB-2 (celek)

Stříbrská pahorkatina VB-2A (podcelek)

Staňkovská pahorkatina VB-2A-5 (okrsek)

Radyňská(Švihovská) vrchovina VB-3

Chudenická vrchovina VB-3A

Poleňská pahorkatina VB-3A-2

Merklínská pahorkatina VB-3B

Roupovská pahorkatina VB-3B-1

Merklínská brázda VB-3B-3

Výtůňská pahorkatina VB-3B-4

Obec je lokalizována na styku geomorfologických okrsků: Staňkovská, Poleňská, Roupovská a Výtůňská pahorkatina a Merklínská brázda.

Poleňská pahorkatina je členitá pahorkatina zaujímající níže položený strukturně denudační reliéf mírných až středně ukloněných svahů, drobných suků, odlehlíků a krátkých hřbetů v tektonických a strukturních sníženinách mezi hřbety Korábské vrchoviny a při jejich sv. ukončení. Území odvodňuje Merklínka (Starý potok) k Radbuze a Poleňka k Úhlavě, jež protékají v rozevřených úvalových podélných údolích.

Merklínská brázda vytváří úzkou, strukturně a tektonicky podmíněnou sníženinu, protaženou S-J směrem, s plochým dnem se zarovnanými povrchy, sklánějícími se k asymetrickému údolí Merklínky, založeném na zlomových liniích.

Výtůňská pahorkatina v z. části Merklínské pahorkatiny je členitá pahorkatina v málo destruované hrásti, příp. brachyantiklinály mezi mezi Radbuzou a Merklínkou, se zbytky třetihorních zarovnaných povrchů, s drobnými odlehlíky a suky a montánními antropogenními tvary (haldami) po zaniklé těžbě uhlí (polesí Výtůň). Významné body Trní (516 m), Kamenná hora (507 m).

Převážně zalesněná (borové monokultury a smrkovo-borové porosty s ojedinělou příměsí dubu a buku) ve 4. veget. stupni. Území budováno proterozoickými chloriticko-seritickými fylity, karbonskými arkózami, pískovci, prachovci a jílovci, podřadněji granodiority stodského masivu.

Roupovská pahorkatina je členitou pahorkatinou zaujímající strukturně denudační reliéf v oblasti mezi údolím Úhlavy a Starého potoka (Merklínky), místy neotektonicky porušený, s četnými suky až hrást'ovými vrchy a širokými asymetrickými údolními potoky, sledujícími často zlomové linie.

Staňkovská pahorkatina v j. části Stříbrské pahorkatiny je členitá pahorkatina s ploše zvlněným denudačním reliéfem širokých rozvodních hřbetů s relikty sníženého třetihorního zarovnaného povrchu. K široce rozevřenému údolí středního toku Radbuzy směřují četné erozní rýhy a mělké strukturně tektonické sníženiny. Území ve 3. - 4. veg. stupni je málo zalesněné. Území je budováno

proterozoickými, hluboce jílovitě zvětralými chloriticko-seritickými fylity, vzácně dvojslídnyými svory, místy denudačními zbytky karbonských hornin - pískovců, slepenců a jílovců a miocenních říčně jezerních písků, jílu a šterků.

Obec Křenice je ve výšce 400 – 489 m: Přetín 420 m (414 – 421), Křenice 425 m (409 – 439 m), Kámen 475 m (465 - 478). Významným vrchem u obce je Hrádek 491,3 m u m.č. Kámen, vzdálenější krajinnou dominantou je vrch Běleč (712 m) jv. od obce.

Geologická stavba území

Geologicky je zájmové území obce převážně budováno proterozoickými algonkickými břidlicemi, fylitickými břidlicemi, drobnými, lokálně pruhy spilitů, na západě jsou dvojslídnyé světlé hrubozrnné žuly.

Kvartérní sedimenty jsou tvořeny převážně písčitymi a hlinitopísčitymi zvětralinami. V nivě Merklínky jsou aluviální písčito-hlinité náplavy.

Na území obce nejsou poddolovaná území.

Sesuvná území se na území obce nevyskytují.

Hydrogeologicky přísluší území obce do hydrogeologického rajonu 621. Krystalinikum a proterozoikum povodí Mže po Stříbro a Radbuzy po Staňkov. Hydrogeologicky odpovídá sledované území litologickému charakteru geologických vrstev, jež budují zdejší území. V zájmovém území se střídají lokální zvodně s vrstvami izolantů, přičemž v oblasti se střídá propustnost puklinová a průlinová. Jedná se o hydrogeologicky různorodý celek. V horizontálním směru se mění propustnost nejen v závislosti na litologickém vývoji, ale i na tektonické pozici. Výše položené zalesněné plochy jsou vodohospodářsky významné pro zachování vodní stability a pozitivní vodohospodářské bilance. Příznivě se projevuje retenční účinek lesních porostů a trvalých travních porostů. Hydrogeologicky bylo řešené území postiženo likvidací mnoha prameništ' (agrarizací).

Půdní charakteristika území

Genetický vývoj půd byl silně ovlivněn geologickou stavbou, morfologickou situací, klimatem i vegetačním krytem. Půdy v zájmovém území jsou převážně středně těžké až těžší, jílovitohlinité i hlinitojílovité až hlinité, ale vyskytují se i půdy lehčí (na břidličnatých substrátech), což má vliv na diverzitu vegetačního krytu a složení flóry. V bioregionu převládají typické kambizemě (kyselé či nasycené), místy přecházející v periodicky zamokřených polohách do kyselých pseudoglejových kambizemí až pseudoglejí typických (kambických). Podél potoků se na deluviofluviálních sedimentech vyvinul glej typický. Půdy ve snížených polohách a v údolích potoků jsou převážně těžší (hlinité), ve vyšších polohách středně těžké (hlinitopísčité). Převládajícím genetickým půdním typem je zde asociace hnědých půd - hnědozem luvizemní a typická a kambizem typická varieta kyselá a kambizem typická. V údolích potoků se vyskytuje fluvizem typická a pouze okrajově se nachází luvizem typická až pseudoglejová. Mocnost orníční vrstvy se pohybuje převážně kolem 0,3 m, lokálně až 0,3 - 0,6 m. Skeletovitost zemědělských půd je nízká, půdy jsou převážně středně hluboké. Genetickým půdním typem jsou zde tedy převážně hnědé půdy – oligotrofní kambizemě, příp. luvizemě, ojediněle hnědozemě (zejména v polohách eluviálních a deluviálních hlín). Nivní glejové půdy jsou rozšířeny v aluviálních inundačních nivách vodotečí, hlubší slatinné (bažinaté) půdy se vyskytují lokálně na soutocích potoků. Jedná se o naplavené lužní půdy (fluvizemě) a výše pseudogleje a hnědé pseudogleje.

Naprostou převahu zde mají hnědé kyselé půdy, resp. districké kambizemě. V nivách vodotečí vznikly glejové, příp. oglejené či zrašelinělé půdy. Suťové, zvl. hnědozemní rankery vlivem intenzivní bakteriální činnosti, s podmíněně dobrou aerací a zásobením půdní vláhou mohou být vegetačně bohatší. Na svorech se vyskytují luvizemě, resp. hnědé lesní půdy, příp. podzolové půdy. V zastavěném území obce jsou antropogenní půdy.

Pro účely bonitace zemědělských půd byla za základní mapovací a oceňovací jednotku stanovena "bonitovaná půdně ekologická jednotka" (BPEJ), jež je definována na základě významných

charakteristik klimatu, půdy (morfologické vlastnosti, charakteristické půdotvorné substráty a jejich skupiny, skeletovitost a hloubka půdního profilu a konfigurace terénu, svažítost pozemků a jejich expozice ke světovým stranám). Soustava BPEJ zobrazuje charakteristické kombinace základních vlastností určitých úseků zemědělského území.

Konkrétní vlastnosti BPEJ v bonitačních mapách jsou vyjádřeny pětímístným číselným kódem s následujícím významem:

1. číslice - příslušnost ke klimatickému regionu
2. a 3. číslice - příslušnost k hlavní půdní jednotce (HPJ)
4. číslice - kombinace svažítosti a expozice ke světovým stranám
5. číslice - kombinace hloubky a skeletovitosti půdního profilu.

Bonitované půdně ekologické jednotky jsou zde následující:

5.15.12, 5.15.13

5.26.01, 5.26.04, 5.26.11, 5.26.14, 5.26.51, 7.26.04, 7.26.14

5.38.15, 5.38.16, 5.38.55, 5.38.56, 7.38.16

5.39.29, 5.39.39

5.46.12, 5.46.13, 7.46.12

5.48.11, 5.48.14

5.58.00

5.64.01

5.68.11

Hlavní půdní jednotky (HPJ) mapované na území obce:

Skupina illimerizovaných půd

Jedná se o středně těžké až těžké půdy s příznivým vodním režimem.

- HPJ 15: Illimerizované půdy, illimerizované hnědozemě, hnědé půdy a hnědé půdy illimerizované, vč. slabě oglejených forem na svahovinách se sprašovou příměsí, středně těžké až těžké s příznivým vodním režimem.

Skupina hnědých půd

Na půdotvorných substrátech s typickými agronomicko výrobními vlastnostmi, značnou amplitudou výskytu a různou využitelností. Jsou typické pro pahorkatiny a nižší až střední vrchoviny.

- HPJ 26: Hnědé půdy, hnědé půdy kyselé a jejich slabě oglejené formy na různých břidlicích a jim podobných horninách, středně těžké, výjimečně těžší, obvykle šterkovité, s dobrými vláhovými poměry až stálým převlhčením.

Skupina mělkých půd a půd velmi sklonitých poloh

Půdy na mělkém skalnatém podloží, mělké, šterkovité až nevyvinuté výsušné půdy

- HPJ 38: Mělké hnědé půdy na všech horninách, středně těžké až těžší, v ornici většinou středně šterkovité až kamenité nebo pevná hornina, méně výsušné než předchozí

- HPJ 39: Mají velmi mělkou humusovou vrstvu (do 0,1 m) na málo zvětralé skále, nevyvinuté půdy na všech horninách, většinou (kromě vlhkých oblastí) výsušné.

Skupina hnědozemí oglejených

Hnědé půdy oglejené, rendziny oglejené a oglejené půdy na různých břidlicích, lehčí až středně těžké, šterkovité, náchylné k dočasnému zamokření.

- HPJ 46: hnědozemě illimerizované oglejené a illimerizované půdy oglejené na svahových hlínách se sprašovou příměsí, středně těžké, až slabě šterkovité, náchylné k dočasnému zamokření

- HPJ 48: hnědé půdy oglejené, oglejené rendziny a oglejené půdy na různých břidlicích, lehčí až středně těžké, až středně šterkovité či kamenité

Skupina hnědých půd oglejených

Hnědé půdy oglejené a rendziny oglejené, zpravidla středně těžké, slabě až středně šterkovité, sklon k dočasnému zamokření.

- HPJ 58: Nivní půdy glejové na nivních uloženinách, vláhové poměry méně příznivé, po odvodnění příznivé

Skupina oglejených půd

Oglejené půdy zrašelinělé a zbažinělé, nivních a svahových poloh, zamokřené, s výskytem svahových pramenišť, s hladinou spodní vody blízko povrchu.

- HPJ 64: Glejové půdy a oglejené půdy zbažinělé, avšak zkulturněné, na různých zeminách a horninách, středně těžké až velmi těžké, příznivé pro trvalé travní porosty, po odvodnění i pro ornou půdu

- HPJ 68: Glejové půdy zrašelinělé a glejové půdy úzkých údolí a depresí vč. svahů lemujících malé vodní toky, středně těžké, zamokřené.

Jedná se převážně o půdy podprůměrných bonitních tříd s nízkou třídou ochrany, což vyplývá i z jejich průměrné ceny v jednotlivých katastrálních úřadech dle nové vyhl. č. 412/2008 Sb. (neboť průměrné ceny činí v ČR cca 5 Kč / m²):

k.ú. Křenice	675849	3,97	Kč / m ²
k.ú. Kámen u Křenic	675831	4,10	Kč / m ²
k.ú. Přetín	675857	4,54	Kč / m ² .

Biota území – vegetační pokryv, flóra, fauna

Biota výsledkem místních podmínek jak abiotických, tak antropogenních. Území Staňkovska v Plzeňské pahorkatině přísluší v rámci biogeografické diferenciace do Plzeňského bioekoregionu (č. 1.28). Území obce z hlediska regionálně fyto geografického členění přísluší do oblasti střeoevropské lesní květeny - Hercynium, dle Mapy regionálně fyto geografického členění ČSR (BÚ ČSAV) leží ve fyto geografické oblasti Mezofytika, ve fyto geografickém okrese Plzeňská pahorkatina (31.a). Z hlediska vegetačně geografického členění (BÚ ČSAV Moravec, Neuhäusel) přísluší území do oblasti acidofilních a borových doubrav, úsek Plzeňská pahorkatina, okrsek borových doubrav (V.2.a). Z hlediska vegetační stupňovitosti se ve sledovaném území (s nadmořskými výškami cca 400 – 6500 m) vyskytuje suprakolinní, 3. dubo - bukový stupeň. Přírodní lesní oblast je zde - 6. Západočeská pahorkatina.

Ve zdejší krajině došlo od poslední doby ledové ke značným proměnám. Sledované území vzhledem k dlouhodobé, relativně intenzivní hospodářské exploataci a to od mladší doby bronzové, zejména zemědělské a od středověku lokálně i drobné těžební, patří z přírodovědeckého hlediska k málo zachovalým územím. Vzhledem k relativně časně kolonizaci zdejšího území západních Čech, a to již od počátku 13. století a intenzivní zemědělské výrobě, došlo k výrazným proměnám vegetačního krytu, respektive ve skladbě aktuální flóry a následně i fauny oproti původním společenstvům. Místní statky a tvrže, které byly pod správou církve či nižší šlechty se postupně rozvíjely při využívání místní krajiny a udržování a rozšiřování rozsahu osídlení. Již během 14. století rozsah vykácených původních lesů a jejich přeměna na zemědělské půdy dosáhl téměř současného rozsahu. S rozvíjením obchodu a řemesel byly vytvářeny nové cesty a obchodní stezky. Postupně se zintenzivňovalo čerpání přírodních zdrojů a využívání zdejšího území pro antropogenní aktivity a zvyšování kultivace krajiny.

Koncem 18. století byly téměř všechny zbylé lesní plochy přeměněny na kulturní vysázené lesy, převážně borovými a smrkovými monokulturami. V době kolektivizace zemědělských půd od 50. let 20. století došlo k rozsáhlému zcelování pozemků, rozorání mezí, likvidaci remízku a rozptýlené zeleně, včetně břehových porostů vodní toků a vodních ploch, dále byla zlikvidována řada mokřadů, tůní a pramenišť. Vodní toky byly převážně regulovány a větší část zemědělských pozemků byla odvodněna. Dále docházelo ke zvyšování dávek průmyslových hnojiv a zvýšenému používání dalších agrochemikálií, zejména herbicidů a pesticidů.

Postupně tak došlo k výraznému snížení ekologické stability území. Na druhé straně docházelo v poválečném období ke snižování počtu obyvatel i chovaných zvířat v zájmovém území. Současný stavební fond v obcích je v řadě případů ve špatném stavu, neboť v řadě případů nedochází k jejich potřebné údržbě, opravám a obnovám.

Ve zdejším pahorkatinném území na kyselých půdotvorných substrátech převládá monotónní biota, ochuzená o většinu troficky náročných druhů. Ve zdejším území vyznívají teplomilné prvky šířící se z oblasti Českého termofytika od Pražské kotliny podél Berounky a jejích přítoků. Je zde jen slabé zastoupení enklávních a mezních prvků - teplomilných od východu a západních migrantů.

Původní rekonstrukční vegetaci zde tvořily kyselé (acidofilní) doubravy s borovicí (*Quercion robori-petrae*). Jejich hlavní složku tvořila borovice s dubem (*Pinus sylvestris*, *Quercus petraea*, *Q. rubra*) s příměsí osiky

(*Populus tremula*) a břízy (*Betula pendula*) v závislosti na půdním druhu (na lehčím substrátu převládla borovice, na těžším pak dub), keřové patro bylo chudé, s jeřábem (*Sorbus aucuparia*) a krušinou (*Frangula alnus*). Bylinný podrost byl odvislý od trofické a hydrické charakteristiky konkrétního území. Z významnějších prvků se zde kdysi vyskytoval např. zimozelen okolíkatý (*Chimaphylla umbellata*), ostrice vřesovištní (*Carex ericetorum*), černýš luční (*Melampyrum pratense*), kručinky (*Genista tinctoria*, *G. germanica*), jestřábníky (*Hieracium lachenalii*, *H. sabaudum*, *H. laevigatum*, *H. umbellatum*), metlička (*Avenella-Deschampsia flexuosa*), kostřava (*Festuca ovina*), trojzubec (*Sieglingia decumbens*), dále pak rozrazil (*Veronica officinalis*), zlatobýl (*Solidago virgaurea*), vysoká kapradina hasivka (*Pteridium aquilinum*), příp. borůvka (*Vaccinium myrtillus*) a brusinka (*Vaccinium vitis-idaea*). Dnes zde převažují borové monokultury a chudší zemědělské zornělé půdy.

V údolních nivách potoků se vyskytovaly úzké pruhy údolních luhů a olšin (*Alnetae glutinosa*), s převažujícími listnatými stromy - olše lepkavá (*Alnus glutinosa*), jasan (*Fraxinus excelsior*), topol (*Populus nigra*), vrby (*Salix fragilis* aj.), střemcha (*Padus racemosa*) a bez (*Sambucus nigra*). Křovitá vývojová stadia osidlovala čtvrtohorní náplavy vodotečí, jež byly pravidelně nebo občas zaplavované a ovlivňované vysokou, nebo občas vystupující spodní vodou.

Území obce z hlediska potenciální přirozené vegetace (Neuhäuslová Z. a kol.) přísluší do skupiny acidofilních brusinkových borových doubrav (*Vaccinio vitis-idaea-Quercetum*, č. 28). Kyselá brusinková borová doubrava (č. 38 – *Vaccinio vitis-idaea-Quercion*) tvoří světlé porosty blízké přirozeným jsou tvořeny dominantním dubem zimním, řidčeji letním (*Quercus petraea*, *Q. robur*) a borovicí (*Pinus sylvestris*). Často se též objevuje bříza (*Betula pendula*) a jeřáb (*Sorbus aucuparia*). Ve slabě zapojeném keřovém patru se kromě zmlazených dřevin stromového patra občas vyskytují nenáročné druhy (*Frangula alnus*, *Salix aurita*). Fyziognozii bylinného patra určují acidofity, většinou chamefyty (*Vaccinium myrtillus*, *V. vitis-idaea*, *Calluna vulgaris*) nebo trávy (*Deschampsia flexuosa*), příp. kapradiny (*Pteridium aquilinum*), ale i *Picea abies* s bohatým zmlazováním. Mechové patro bývá většinou zřetelně vyvinuto, např. *Pleurozium schreberi*, *Dicranum scoparium*, *Holocodium splendens*, *Hypnum cupressifolium*, *Leucobryum glaucum*, *Dicranum polysetum* aj. a lišejníky např.: *Cladonia rangiferina*, *C. islandica* aj. Porosty jsou druhově chudé a téměř zcela postrádají náročnější druhy. Častý je i výskyt *Sarothamnus scoparia*, lokálně *Trientalis europaea*.

Brusinková borová doubrava je edafickým klimaxem, chudých, velmi silně kyselých vysýchavých půd, odpovídajících oligotrofním kambizemím typickým nebo arenickým. Tyto lehčí půdy vznikají větráním minerálně chudých substrátů – kyselých pískovců, arkóz a slepenců, příp. terciérních a kvarterních písků a štěrkopísků.

Typická diagnostická kombinace:

- E 3: *Pinus sylvestris*, *Quercus petraea*, *Quercus robur*, v menší míře *Betula pendula*, *Tilia cordata*, *Sorbus aucuparia*, *Picea abies*, *Abies alba*
- E 2: *Quercus petraea*, *Frangula alnus*, *Pinus sylvestris*, *Picea abies*, *Sorbus aucuparia*, *Fagus sylvatica*, méně *Salix aurita*, *Sambucus nigra*, *Sambucus racemosa*, *Sarothamnus scoparius*
- E 1: *Vaccinium myrtillus*, *V. vitis-idaea*, *Melampyrum pratense*, *Festuca ovina*, *Deschampsia flexuosa*, *Luzula pilosa*, *Calamagrostis epigeios*, *Convallaria majalis*, *Calluna vulgaris*, *Melampyrum pratense*, *Pteridium aquilinum*
- E 0: *Pleurozium schreberi*, *Dicranum polystum*, *D. scoparium*, *Leucobryum glaucum*, *Holocodium splendens*, *Hypnum cupressifolium*.

Náhradní společenstva:

- Lesní: borové a smrkové monokultury, řidčeji výsadby dubu zimního
- Keřová: porosty *Sambucus racemosa-Rubus idaeus*, nebo *Sarothamnus scoparius*
- Luční a pastvinná: vřesoviště s *Deschampsia flexuosa*, *Calluno-Vaccinietum*, méně *Plantagi-Festicion ovinae*, *Violion caninae*
- Ruderální: podél cest *Tanaceto-Artemisietum vulgaris* a další společenstva třídy *Galio-Urticitea*
- Segetální: *Aphanion* (*Holco-Galiopsietum*, *Aphano-Matricarietum chamomillaeae*, *Spergulo-Scleranthetum annui*. Na polích výskyt *Apera spica-venti*.

Vzácné a ohrožené syntaxony: *Vaccinio vitis-idaeae-Quercetum*, a orné půdě *Scleranthetum annui*.

Vzácné a ohrožené taxony: *Arnica montana*, *Erica herbacea*, *Pirola sp.div.*, *Trientalis europaea*, na písčích *Pulsatilla vernalis*, *Spergula morisonii*, v polních kulturách *Arsenoseris minima*, *Teesdalia nudicaulis*.

Jako vývojové stádium jsou zde paseková společenstva s převládající *Deschampsia flexuosa*, *Holcus mollis*, *Hypericum perforatum* či *Pteridium aquilinum*, *Chamaenerion angustifolium*, křoviny s *Frangula alnus*, *Populus tremula*, *Betula pendula*, příp. *Rosa canina*.

V polohách vodních toků a lokalitách se stagnující vodou jsou potenciálně mapovány mokřadní olšiny (*Carici elongatae-Alnetum*) nebo jasaniny (*Pruno-Fraxinetum*). Na bohatším substrátu ojediněle jsou polohy dubohabřin (*Melampyro-Carpinetum*), příp. bikových doubrav (*Luzulo albidae-Quercetum petraeae*), ve stinných důlavách bikových bučin (*Luzulo-Fagetum*), příp. bikových jedlin (*Luzulo pilosae-Abietetum*).

Navrhované taxony při tvorbě krajiny:

- stromořadí: *Sorbus aucuparia*, *Betula pendula*, špatně rostoucí *Malus domestica*, zřídka *Robinia pseudoacacia*
- travňování: *Festuca ovina*, *F. trachyphylla*, *F. rubra*, *Agrostis capillaris*, *Anthoxanthum odoratum*, *Nardus stricta*.

Charakter aktuální flóry a fauny je výsledkem dlouhodobého vývoje vegetačního krytu ve zdejším území. Aktuální vegetace odpovídá mozaikovitě kulturní krajině – pole, louky, hospodářské lesy, menší sídlo se zahradami. Významnější polohy tvoří údolní menší mokřady a zbytky olšin, na skalnatějších lokalitách dle expozice a trofických poměrů zbytky relativně přirozených porostů. Zatím je zdejší kulturní krajinu možno označit za harmonickou, s vyváženým podílem přírodních a civilizačních prvků.

Významným biotopem jsou údolní jasanovo-olšové luhy s olší lepkavou a jasanem ztepilým podél vodotečí. Původní lužní lesy zde byly vytlačeny zemědělským hospodařením. Bylinný podrost tvoří zejména orsej jarní, ptačinec hajní, mokřýš střídavolistý, blatouch bahenní, netýkavka nedůtklivá a bršlice kozí noha.

V území zcela převažuje zemědělská orná půda, přičemž se zde vyskytují spíše menší selské lesíky, ojediněle malé remízky. V aktuální vegetaci převažují kulturní agrocenózy neboť bohatší půdy aluvií jsou již od pradávna zemědělsky využívány. Intenzifikací zemědělství došlo k likvidaci velké části trvalého travního fondu a k likvidaci velké části rozptýlené dřevinné zeleně. V aktuální vegetaci převažují kulturní agrocenózy. Intenzifikací zemědělství došlo k likvidaci velké části trvalého travního fondu a k likvidaci velké části rozptýlené dřevinné zeleně.

Na vodotečích jsou lokálně zachovány menší rybníky, v okolí vodotečí jsou dřevinné doprovody - s dominancí olše (*Alnus glutinosa*) a vrby křehké (*Salix fragilis*), příp. jasanu (*Fraxinus excelsior*), v roklinách příp. jasanové olšiny (*Fraxineto – Alnetum*).

V nivních polohách se pouze omezeně vyskytují trvalé travní porosty, neboť větší část jich byla zorněna. Louky ve zdejším území jsou převážně kulturní až polokulturní, s menší druhovou pestrostí. V lučních porostech se vyskytují především typické mezofilní druhy, např. ovsík vyvýšený (*Arrhenatherum elatius*), ovsík pýřitý (*Helictotrichon pubescens*), trojštět žlutavý (*Trisetum flavescens*), lipnice luční (*Poa pratensis*), srha říznačka (*Dactylis glomerata*), tomka vonná (*Anthoxanthum odoratum*), lipnice (*Poa pratensis*), jílek (*Lolium perenne*), kostřavy (*Festuca pratensis*, *F. rubra*, *F. ovina*), bojínek (*Phleum pratense*), jetel (*Trifolium repens*, *T. pratense*), pryskyřník (*Ranunculus repens*), kyseláč (*Acetosa pratensis*), kakost (*Geranium pratense*), pampeliška (*Taraxacum sect. Ruderale*), řebříček obecný (*Achillea millefolium*), toten (*Sanquisorba officinalis*), zvonek rozkladitý (*Campanula patula*). Fytocenologicky přísluší mozaika lučních společenstev do svazu *Arrhenatherion* a v mokřadních polohách do svazu *Calthion*. Na březích vodních ploch se vyskytují chrastice rákosovitá (*Phalaris arundinacea*), ostřice (*Carex sp.*), pcháč (*Cirsium palustre*), ojediněle orobínek (*Typha angustifolia*), karbínek evropský (*Lycopus europaeus*) aj.

Lesní porosty jsou z převážné části tvořeny uměle založenými borovými, výše pak smrkovými, níže ojediněle i dubovými kulturami, se zásadně proměněným keřovým a bylinným patrem. Dominantní dřeviny

tedy tvoří borovice lesní (*Pinus sylvestris*), smrk ztepilý (*Picea abies*), doprovodné dřeviny tvoří duby (*Quercus robur*, *Q. petraea*), klen (*Acer pseudoplatanus*), buk lesní (*Fagus sylvatica*), dále pak bříza (*Betula pendula*), lokálně trnovník (*Robinia pseudoacacia*) a ojedinele lípa (*Tilia cordata*). V keřovém podrostu se lokálně vyskytuje jeřáb (*Sorbus aucuparia*), bříza (*Betula pendula*), bez černý (*Sambucus nigra*) i bez hroznatý (*Sambucus racemosa*), řídce krušina (*Frangula alnus*) a okrajově líska (*Corylus avellana*), ostružiník (*Rubus fruticosus* sp. agg.) a maliník (*Rubus fruticosus*). V bylinném patře jen málo druhů, např. jestřábník lesní (*Hieracium sylvaticum*), metlička křivolaká (*Deschampsia flexuosa*), bika (*Luzula albida*), lokálně brusnice či borůvka (*Vaccinium vitis-idaea*, *V. myrtillus*), vřes (*Calluna vulgaris*), starček (*Senecio nemorensis*), jahodník (*Fragaria vesca*), černýš (*Melampyrum nemorosum*), šťavel kyselý (*Oxalis acetosella*), lipnice hajní (*Poa nemorosa*) a kapradiny (*Athirium filix-femina*, *Polypodium vulgare*).

Liniová společenstva silnic tvoří torza někdejších alejových doprovodů, např. klen (*Acer pseudoplatanus*), topol (*Populus nigra Italica*), slivoň (*Prunus domestica*), jabloň (*Malus domestica*), méně pak třešeň (*Padus avium*), jasan (*Fraxinus excelsior*) aj. Liniová společenstva polních cest často tvoří trnky (*Prunus spinosa*), s vtroušenými hlohy (*Crataegus oxyacantha*), bez černý (*Sambucus nigra*), růže (*Rosa canina*), pámelník bílý (*Symphoricarpos albus*) aj.

Ve sledovaném území je řada eutrofizovaných lokalit, např. lemové doprovodné porosty u komunikací, lemy polních honů a v některých případech i porostní lemy remízku a lesíků, kde převládají ruderalní a nitrofilní druhy, např. kopřiva dvoudomá (*Urtica dioica*), bez černý (*Sambucus nigra*), pcháč oset (*Cirsium arvense*), pýr (*Elytrigia repens*), heřmánkovec (*Tripleurospermum maritimum*), bodlák obecný (*Carduus acanthoides*), svízel (*Galium mollugo*), měrnice černá (*Ballota nigra*), konopice dvouklanná (*Galeopsis bifida*), lopuch (*Arctium lappa*), laskavec (*Amaranthus* sp.), vratič (*Tanacetum vulgare*), pelyněk (*Artemisia vulgaris*) aj. Lemová společenstva zblokováných honů a komunikací vytváří především ruderalní nitrofilní vegetace.

Invazní a expanzivní druhy na území obce:

- *Arrhenatherum elatius* – ovsík vyvýšený
- *Artemisia vulgaris* – pelyněk obecný
- *Calamagrostis epigeios* – třtina křovištní
- *Calamagrostis villosa* - třtina chloupkatá
- *Carduus acanthoides* – bodlák obecný
- *Chamaenerion angustifolium* - vrbka úzkolistá (na oligotrofních lokalitách)
- *Cirsium arvense* – pcháč oset
- *Deschampsia (Avenella) flexuosa* – metlička křivolaká
- *Elytrigia repens* – pýr plazivý
- *Galium aparine* – svízel přítula
- *Galium mollugo* – svízel povázka
- *Heracleum mantegazzianum* – bolševník velkolepý (zcela ojedinele)
- *Holcus mollis* – medyněk měkký
- *Impatiens parviflora* – netýkavka malokvětá (stinné polohy)
- *Padus serotina* – střemcha obecná
- *Reynoutria* sp. - křídlatka (v několika zamokřených lokalitách se rozsáhle šíří)
- *Robinia pseudoacacia* – trnovník akát
- *Rubus fruticosus* sp. agg. - ostružiník křovitý
- *Rubus idaeus* - maliník
- *Sambucus nigra* – bez černý (troficky bohaté, neudržované lokality)
- *Sambucus racemosa* – bez hroznatý
- *Solidago canadensis* - celík zlatobýl (sušší lada)
- *Spiraea x bumalda, douglasii, menziesii* - tavolník nízký, Douglasův a Menziesův (introdukované, podzemně odnoživé)
- *Symphoricarpos rivularis* - pámelník poříční (podzemní výhony)
- *Tanacetum vulgare* – vratič obecný
- *Tripleurospermum maritimum* – heřmánkovec přímořský
- *Urtica dioica* – kopřiva dvoudomá (obohacené lokality).

Průměrné zastoupení dřevin v lesních porostech je následující (v procentech):

smrk	- 37,-	dub	- 5,1
borovice	- 47,3	buk	- 0,8
modřín	- 3,-	habr	- 0,2
jedle	- 1,-	bříza	- 2,-
ostatní jehličnany	- 0,2	olše	- 1,-
		javor	- 0,3
		lípa	- 0,4
		jasan	- 0,2
		topol	- 0,3
		vrba	- 0,1
		akát	- 1,-
		ostatní listnáče	- 0,1.

V urbanistické zeleni je vedle autochtonních dřevin používána řada dalších introdukovaných dřevin, např. kdysi módní druhy jírovec (*Aesculus hippocastaneum*) a trnovník (*Robinia pseudoacacia*).

Podrobnější specifikace aktuálních zástupců flóry v území vč. dřevin je obsažena v průzkumech a rozborech.

Aktuální skladba fauny v území odráží složení vegetace, úživné a pobytové možnosti a další antropické vlivy ve sledovaném území. Plzeňský bioregion je charakteristický ochuzenou faunou hercynské zkulturně krajiny s mozaikou polí, lesů a luk. V území je ochuzená fauna.

Savci, ve zdejších území, jsou prezentováni především běžnými druhy kulturní krajiny, resp. kulturních stepí. Z vysokých druhů lovné zvěře se v území vyskytuje vedle srnčí zvěře (*Capreolus capreolus*), která se relativně dobře adaptovala na velkoplošné agrocenózy, relativně hojně i černá zvěř, tj. prase (*Sus scrofa*), zejména ve větších lesních komplexech. Drobná lovná zvěř zajíc (*Lepus europaeus*), bažant a koroptev se v území vyskytuje sporadicky, bažanti převážně z umělého odchovu. Relativně běžným druhem lesů je i liška (*Vulpes vulpes*), dále se zde z obratlovců vyskytuje veverka obecná (*Sciurus vulgaris*), rejsek obecný (*Sorex araneus*), hraboš polní (*Microtus arvalis*), krtek obecný (*Talpa europaea*), krysa (*Rattus rattus*), potkan (*Rattus norvegicus*).

Ornitofauna v území má průměrnou diverzitu a zahrnuje obecně rozšířené druhy listnatých lesů. V lesích se vyskytuje bažant obecný (*Phasianus colchicus*), datel černý (*Dryocopus martius*), strakapoud malý (*Dendrocopos minor*), hrdlička zahradní (*Streptopelia decaocto*), kukačka obecná (*Cuculus canorus*). Z dravců se vyskytuje především káň lesní (*Buteo buteo*), lovcí drobné hlodavce nad polními agrocenózami a poštolka obecná (*Falco tinnunculus*). Na některých rybnících hnízdí i kachna divoká (*Anas platyrhynchos*). Dále je zde běžná druhová struktura pěvců, např.: skřivan polní (*Alauda arvensis*), pěnkava obecná (*Fringilla coelebs*), strnad obecný (*Emberiza citrinella*), kos černý (*Turdus merula*), sýkorka koňadra (*Parus major*), strnad obecný (*Emberiza citrinella*), vrabec polní (*Passer montanus*), špaček obecný (*Sturnus vulgaris*), žluva hajní (*Oriolus oriolus*), sojka obecná (*Garrulus glandarius*), straka obecná (*Pica pica*) aj. V nezalesněném území dokumentují např. stavy ťuhýka obecného (*Lanius collurio*) stupeň zachovalosti rozptýlené zeleně, která je kostrou ekologické stability a jež tvoří přirozené koridory a niky v zemědělských plošinách.

K významnějším živočichům zde přísluší obojživelníci, vyskytující se především ve vodních plochách, např. druhy skokanů, ropucha a kuňka a snad zde býval i čolek. Z plazů se v území vyskytují ohrožené druhy ještěrek, slepýš a zmije. U přirozeného zarybnění došlo v důsledku jejich znečištění k druhovému a populačnímu poklesu v rybnících převládá vysazený kapr. Společenstva bezobratlých živočichů jsou nejcennější v pobřežních biotopech, příp. mezích a remízích (užší škála denních motýlů, brouci).

Podrobnější specifikace zástupců flóry je obsažena v průzkumech a rozborech.

Klimatická charakteristika

Sledované území klimaticky přísluší do mírně teplé oblasti MT 10 (Quitt), jež je typické pro okraje Plzeňské pahorkatiny. Léto zde bývá dlouhé, teplé a mírně suché, zima krátká, mírně teplá a velmi suchá, s krátkým trváním sněhové pokrývky. Přechodné období bývá krátké s mírně teplým jarem a mírně teplým podzimem. Zdejší klima se vyznačuje větší oceanitou (vyšší oblačností, nižším slunečním zářením, menším teplotním kolísáním, zvýšenými frontálními poruchami).

Srážkově je území obce jen mírně podnormální, s celoročními průměrnými srážkami cca 600 mm (Staňkov 543 mm). Srážkový úhrn ve vegetačním období (IV-IX) činí cca 400 mm, v zimním období (X – III) pak cca 200 mm. Rozdělení srážek je v důsledku rozdílné cyklonální činnosti nerovnoměrné. Průměrný průběh srážek v jednotlivých měsících mívá následující chod:

Počet dnů se srážkami 0,1 mm a více bývá cca	100 - 120 za rok
Počet dnů se srážkami 10 mm a více bývá cca	20 za rok
Počet dnů se sněhovou pokrývkou bývá cca	50 - 60 za rok
<u>Teplotně</u> je území normální s celoročními průměrnými teplotami cca 7 ^o C (Plzeň 7,8 ^o C).	
Průměrné teploty v lednu bývají	- 2 až - 3 ^o C
Průměrné teploty v dubnu bývají	7 až 8 ^o C
Průměrné teploty v červenci bývají	17 až 18 ^o C
Průměrné teploty v říjnu bývají	7 až 8 ^o C
Průměrný počet tropických dnů (s teplotami nad 30 ^o C) zde bývá	6 dnů
Průměrný počet letních dnů (s teplotami nad 25 ^o C) zde činí cca	45 dnů
Vegetační období (s teplotami nad 10 ^o C) zde bývá cca	150 dnů
Průměrný počet mrazových dnů (s teplotami pod 0 ^o C) zde bývá cca	120 dnů
Průměrný počet ledových dnů (s nejv. teplotou pod 0 ^o C) zde bývá cca	35 dnů

Sluneční záření v důsledku zvýšené oceanity je zde mírně nižší a činí cca 1800 hodin za rok. Jeho délka a intenzita jsou sníženy vlivem oceánického charakteru podnebí. Nejvyšší oblačnost zde bývá koncem roku (listopad a prosinec), nejnižší oblačnost bývá v září (v souvislosti s četným výskytem anticyklón nad střední Evropou). Od dubna do září oblačnost během dne se vzrůstající turbulencí přibývá, přičemž maximum bývá v odpoledních hodinách a minimum bývá v noci s ustáváním turbulence. V zimním období je největší oblačnost v ranních hodinách v souvislosti s výskytem mlh, přičemž minimum je opět v noci.

Průměrný počet jasných dnů v roce bývá	40 - 50
Průměrný počet zamračených dnů v roce bývá	120 – 150
Průměrný počet dnů s mlhou v roce bývá	60
Průměrný počet dnů s bouřkou v roce bývá	20 - 25.

Převládající vzdušné proudění v území je západní a jihozápadní, podíl bezvětří (calm) je průměrný až podprůměrný.

Nejbližší meteostanice je ve Staňkově.

Urbanistická hygiena, veřejné zdraví, hluk, znečištění ovzduší, rekreace

Kvalita ovzduší je ve sledovaném území dobrá, lokální znečištění způsobují v topné sezóně domácí topeniště obce, k dílčím dálkovým přenosům exhalátů dochází jen velmi vzácně (nejbližší industriální lokality jsou západně v krajském městě Plzni, Staňkově a Holýšově. I v širším okolní dochází k výraznému snižování imisí, obdobně jako generálně v ČR.

Pohodovou kvalitu životního prostředí obce snižuje nedostatečná úroveň veřejné urbanistické zeleně a narušená krajinná struktura zdejšího území. Pro formování zemědělské krajiny je dominantním faktorem rozložení, velikost a tvary polních tratí. Pozitivní úlohu zde mají dochované pruhy trvalých travních porostů, ojedinělé části zachovaných mezí a úvozů polních cest, torza roztroušených doprovodů vodních toků a dále i nečetné remízky a ovocné aleje u silničních komunikací, jež svým měřítkem tvoří charakteristickou složku zdejšího krajinného obrazu. Nevyužitou příležitostí je velmi zajímavá lokalita býv. lomu s pinkou.

Krajina, urbanistická a krajinná zeleň

Krajina kterou osídlil člověk je z hlediska její funkce ekosystémem, tedy prioritně podléhá ekologickým principům a zákonitostem (jež jsou dokonce nadřazeny nad společenské a ekonomické principy a zákonitosti). Tyto významné pohledy jsou doposud zanedbávanou potřebou řešení rozvoje obce. Základní prioritou krajinné a environmentální koncepce rozvoje obce je trvale udržitelný vývoj a to jak environmentální, tak ekonomický a sociální. Základním krajinnotvorným i sídlotvorným činitelem je na území obce terénní konfigurace, bioklima a dochovaná torza rozptýlené krajinné zeleně. V okolí obce je vyšší dynamika reliéfu. Díky terénní konfiguraci je v bezprostředním okolí obce zčásti zachována někdejší struktura zemědělských pozemků členěných liniemi a skupinami trvalé krajinné zeleně.

V okolí obce Křenice jsou dnes zorněné půdy ve zblokovaných rozsáhlých polních honech, přičemž došlo k likvidaci podílu trvalé rozptýlené zeleně.

Záměrem koncepce rozvoje venkovského prostoru je vytvářet předpoklady pro novou orientaci rozvoje venkova a zlepšování kvality života venkovské populace, včetně vytváření podmínek pro diverzifikaci činností podle místních podmínek. Zemědělci, správci přírodních území a další majitelé půdy by se měli stát ryzími venkovskými podnikateli, kteří produkují kvalitu biologické rozmanitosti a krajiny jako normální obchodní objednávku. Tento nový přístup si vyžaduje významné změny v politice a myšlení veřejnosti i sféry zemědělství, což vyžaduje více veřejno-soukromých partnerství mezi odvětvími ekonomiky, biodiverzity a financí. Zachování kulturní krajiny, obnovování biodiverzity a ochrana půdy a vody a zachování venkova představují principy krajinné a environmentální koncepce ÚP v souladu se základními dlouhodobými cíli EU. V koncepci územního plánu se uplatňuje strategie Evropské unie, založená na tzv. Evropském modelu zemědělství, tj.:

- celoplošně provozované multifunkční zemědělství, konkurenceschopné v produkci soukromého zboží a zároveň šetrné k životnímu prostředí
- zemědělství založené na malém a středním podnikání rodinného typu
- provázání rozvoje zemědělství s rozvojem venkova
- produkce kvalitních potravin při respektování stále přísnějších standardů jejich bezpečnosti a způsobů jejich výroby.

Rozvoj urbanistických složek a funkcí na území obce je regulován v zájmu zlepšení úrovně obytného, životního a přírodního prostředí a ochrany doposud zachovaných relativně přírodních lokalit. V území budou respektovány významné krajinné prvky, údolí Starého a Křenického potoka je navrhováno k revitalizaci ve vazbě na zohlednění prvků ÚSES a protipovodňová opatření. K zachování narušené, avšak nezbytné ekologické stability byl navržen územní systém ekologické stability, který sleduje i obnovu významných původních přírodních prvků.

Na území obce je potřebné ochraňovat krajinný ráz potočního údolí a přilehlých geomorfologických zvláštností.

Zdejší krajina byla dlouhodobě modelována drobným zemědělským obhospodařováním. Pole s různorodými kulturami, členěná keřovitými mezemi, byla střídána ve vlhčích polohách loukami a v sušších polohách pastvinami, přičemž v okolních vyvýšených polohách jsou relativně větší lesy. V zastavěném území obce je příznivý podíl trvalé zeleně zahrad a sadů u rodinných domů a hospodářských usedlostí.

Krajinářsky je zdejší oblast hodnotná, proto každý necitlivě realizovaný objekt je vážnou závadou. Jedná se zejména o novodobé velké areály zemědělské výroby, příp. živelné skládky.

Z hlediska krajinářského hodnocení je možno větší část území obce označit jako relativně harmonické území s vyváženým podílem přírodních a civilizačních prvků a to díky návazným lesním plochám, jež jsou převážně však již mimo území obce.

Obec Křenice nemá odborně založenou urbanistickou zeleň. Podél Starého potoka je rozptýlená krajinná zeleň. V návaznosti na ÚPD je nutno zpracovat studie úprav volných ploch obce a trvalou zeleň koncepčně doplnit v souladu s územním plánem.

U komunikací jsou zbytky doprovodných alejí, v centru vsi torza významnějších dožívajících dřevin. Prvky rozptýlené a doprovodné krajinné zeleně jsou značně omezené, dožívající a nesoustavné, výrazně omezené scelováním polních bloků.

Ekologická stabilita území

Ekologicky významné segmenty krajiny, resp. tzv. ekologická kostra zdejší krajiny jsou vymezeny v ÚSES. Územní systém ekologické stability (ÚSES) vytváří významnou vymezenou základní krajinnou strukturu jež uchovává přírodní bohatství regionu obce a umožňuje tak jeho další reprodukci a trvale udržitelný vývoj, při zabezpečování minimálních prostorových podmínek, pro přirozené autoregulační procesy v člověkem pozměněné krajině.

Podle zák. č. 114/92 Sb., o ochraně přírody a krajiny je ÚSES vzájemně propojený soubor přirozených i pozměněných avšak přírodě blízkých ekosystémů, který udržuje přírodní rovnováhu. Vymezení a hodnocení ÚSES dle uvedeného zákona patří mezi základní povinnosti v obecné ochraně přírody. Ochrana prvků ÚSES je povinností všech vlastníků a nájemců pozemků tvořících jeho systém, jeho vytváření je veřejným zájmem, na kterém se podílejí vlastníci pozemků, obce i stát. Schválený ÚSES je jedním z limitů využití území v rámci zpracované územně plánovací dokumentace, který dle § 2 stavebního zákona sleduje zabezpečení trvalého souladu všech přírodních, civilizačních a kulturních hodnot v území.

Hlavním cílem vytváření ÚSES je trvalé zajištění biodiverzity, biologické rozmanitosti, která je definována jako variabilita všech žijících organismů a jejich společenstev a zahrnuje rozmanitost v rámci druhů, mezi druhy a rozmanitost ekosystémů. Podstatou ÚSES je vymezení sítě přírodě blízkých ploch v minimálním územním rozsahu, který už nelze dále snižovat bez ohrožení ekologické stability a biologické rozmanitosti území. Působení ÚSES na krajinu se nejvýrazněji uplatňuje na místní úrovni, která se stává vyústěním procesu územního zabezpečování ekologické stability. Tvorba a ochrana skladebných prvků ekologické sítě, tj. biokoridorů (BK) a biocenter (BC), příp. interakčních prvků (ekotonů), neřeší však celou problematiku zajišťování ekologické stability krajiny. Proto jsou v krajinářské koncepci sledována i nezbytná další opatření. Vymezení, ochrana a případné doplnění chybějících částí této sítě je pouze jedním z kroků k trvale udržitelnému využívání krajinného prostoru, protože existence takovéto struktury v území nemůže ekologickou stabilitu ani biodiverzitu zajistit sama o sobě, je však jednou z nutných podmínek pro její zajištění. Tvorba ÚSES, zahrnujících stávající významné segmenty krajiny výrazným způsobem přispívá k naplňování celosvětové Úmluvy o biologické rozmanitosti, k níž ČR přistoupila v r. 1994.

Ekologická ohrožení ve zdejších území jsou zejména následující:

- intenzifikace zemědělské výroby: zblokování půd do velkých honů, zorňování trvalých travních ploch, rušení mezí, vysoké používání agrochemikálií
- neekologizovaná zemědělská činnost: nevhodné střídání plodin, neobdělávání pozemků, omezení spásání někdejších pastvin - ruderalizace krajiny, zarůstání ploch náletovými dřevinami
- neudržování a nedoplňování doprovodných porostů komunikací
- zanedbané vodní hospodářství: eutrofizace vod, neudržované břehové porosty, ruderalizace lemů vodních toků
- monokulturní výsadby hospodářských lesních dřevin (borovice, smrk)
- neekologizovaný rozvoj sídel: zanedbání péče o rozvoj a novou tvorbu urbanistické zeleně
- množství drobných živelných skládek.

Narušení ekologické rovnováhy a ekologické ohrožení zdejšího území způsobuje zejména intenzifikovaná zemědělská výroba spojená s velkoplošnou blokáci půd (likvidace protierozních mezí), rozsáhlou neuváženou likvidací trvalých travních porostů a rozptýlené dřevinné zeleně (solitérní dřeviny, dřevinné doprovody potoků a menších vodotečí a cest), dále nadměrné využívání agrochemikálií (průmyslová hnojiva, herbicidy, pesticidy), rozsáhle meliorované půdy, těžká polní mechanizace, relativně vysoké stavy lovné zvěře a vyšší koncentrace chovů zvířat v obcích.

Protierozní opatření je třeba kombinovat organizačními, agronomickými a agrotechnickými opatřeními.

Na delších svazích je tedy nutno vhodně aplikovat střídání plodin, zatravňování, vytváření svodnic s menším spádem při mezích a zejména pak příslušné pozemkové úpravy. Na vhodných místech u polních cest (např. před propustky k omezení jejich „zarůstání“) je vhodné vytvářet polyfunkční lapače splavením, sloužící i jako napajedla pro zvěř.

Obecně je návrat k ekologicky stabilizovaným poměrům možný zajištěním nezbytného minima vhodné krajinné struktury, resp. vegetačního krytu blízkého původnímu stavu, což je předpokladem trvale udržitelného vývoje území.

Vymezený místní ÚSES má za úkol zvýšit odolnost krajinných systémů vůči stresovým faktorům zdejšího území a umožnit zachování genofondu organismů a úrodnosti půd.

Druhá diverzita bývá u vodotečí obvykle omežována rozšiřováním konkurenčně robustnějších druhů, převážně nitrofilních druhů trav aj. bylin, které je nutno omezovat.

Potřebné je sledovat vhodnou aplikaci hnojiv při zdejším relativně intenzivním využívání zemědělských ploch tak, aby nedocházelo k eutrofizaci údolních poloh a povrchových vod. Dlouhodobě výhledovou potřebou je zabezpečení funkčnosti vymezených prvků ÚSES dle navržených opatření, která se stává součástí vymezených regulativů územního plánu.

Vyhodnocení vlivu na životní a přírodní prostředí, hluk

Navržené řešení respektuje požadavky ochrany životního prostředí (dle zák. č. 17/1992 Sb., o životním prostředí a zák. č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a vyhl. č. 135/01 Sb., o ÚPP a ÚPD. Případné narušení novým rozvojem je minimalizováno návrhem nových ploch v návaznosti na stávající zastavěné území obce a návrhem technických i biotechnických opatření.

Ochrana přírody a krajiny

Ochrana přírody a krajiny vč. vzrostlých dřevin vyplývá ze zák. č. 114/92 Sb., o ochraně přírody a krajiny a prováděcí vyhl. č. 395/92 Sb. Stávající veřejná urbanistická a krajinná zeleň vč. alejových doprovodů bude doplněna v souladu s územním plánem. Pro výsadbu ve volné krajině budou přednostně využívány autochtonní dřeviny.

Ochrana ovzduší

Ochrana ovzduší vyplývá ze zák. č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší. Základním předpokladem zkvalitnění ovzduší je max. omezení spalování nekvalitních fosilních paliv (přechod na zemní plyn, příp. ekologicky šetrné způsoby vytápění, např. spalování dřeva a biomasy, využití solární energie pro ohřev vody).

Ochrana vod

U vodních zdrojů jsou vymezena ochranná pásma. V obci bude v souladu s Programem rozvoje vodovodů a kanalizací zajištěna kanalizace vč. likvidace odpadních vod (malé ČOV, příp. jímky na vyvážení). Rozvojové plochy navržené zástavby budou odkanalizovány do kanalizačního řadu. Dle Nařízení vlády č. 103/2007 Sb. nepatří k.ú. Křenice do zranitelných oblastí.

Vliv dopravy

Stávající státní komunikace má drobné dopravní závady a avšak podstatně nepříznivě neovlivňují zastavěná území. Doplnující místní komunikace budou realizovány zpevněné, přičemž nepříznivě neovlivní kvalitu životního prostředí.

Ochrana před hlukem

Na území obce tvoří nevýznamný zdroj hluku pouze průtah silnice III. třídy.

Větrná a vodní eroze

V řešeném území jsou významné i historické erozní projevy zejména rýhové eroze.

Protierozní opatření je třeba kombinovat organizačními, vegetačními, biotechnickými, agronomickými a agrotechnickými opatřeními. Na delších svazích je tedy nutno vhodně aplikovat střídání plodin, zatravňování, vytváření svodnic s menším spádem při mezích a zejména pak příslušné pozemkové úpravy. Na vhodných místech u polních cest (např. před propustky k omezení jejich „zarůstání“) je vhodné vytvářet

polyfunkční lapače splavením, sloužící i jako napajedla pro zvěř.

- Vegetační opatření: zatravňování ohrožených ploch, zalesňování, ochranné vegetační pásy, doplňování břehových porostů cílovými dřevinami.
- Biotechnická opatření: pozemkové úpravy (obnova některých polních cest, některých meziček, rozčlenění některých honů), terasování, vytváření průlehů, vytváření svodnic s menším spádem při mezích a cestách, budování záchytných příkopů, (zejména v návaznosti na propustky komunikací), odkalovací jímky (lapač splavenin k omezení „zarůstání“ propustků) a protierozní nádrže (případně i s funkcí napajedel pro zvěř), asanace stržových rýh.
- Organizační opatření: volba vhodných osevních postupů (zejména na delších svazích), pásové střídání polí (vyloučení osevů velkých ploch kukuřice ve svažitých pozemcích), vrstevnicová orba a další vrstevnicové obdělávání, výsev do ochranné plodiny či strniště, důlkování ploch.

Ochrana proti radioaktivitě podloží

Území obce je lokalizováno v oblasti středního výskytu radonu v podloží. Přesto se doporučuje u nové výstavby v rámci projektové přípravy provést individuální měření přirozené radioaktivity a podle konkrétních výsledků navrhnout případná potřebná opatření v projektové dokumentaci.

Celková ochranná opatření

Pro další rozvoj území, ve smyslu trvale harmonického rozvoje jsou potřebná a nutná další následující opatření :

- Realizace chybějících prvků ÚSES
- Řešení celkové revitalizace krajiny a krajinářské úpravy i významnějších rekreačně využívaných lokalit na základě zpracovaných studií
- Doplnění chybějících, případně upravení stávajících vegetační doprovodů vodních toků
- Rekonstruování vegetačních doprovodů komunikací (aleje, příp. skupinky dřevin)
- Zjišťování koncepční tvorby regeneraci funkční urbanistické zeleně
- Obnovení, resp. zajištění trvalých travních porostů ve vymezených plochách
- Kompromisní využívání pozemků v nivách toků jako polopřirodních ekosystémů, tj. převádění orných ploch na trvalé travní plochy a snížení intenzity jejich obhospodařování
- Podporování cílové přirozené skladby dřevin na plochách zahrnutých do MÚSES v lesních porostech postupnou změnou druhové skladby vč. výchovných zásahů
- Zajišťování ochrany cenné vzrostlé zeleně.

e) Vyhodnocení předpokládaných důsledků navrhovaného řešení na zemědělský půdní fond a pozemky určené k plnění funkcí lesa podle zvláštních předpisů (zemědělská příloha)

Vyhodnocení záboru zemědělského půdního fondu

Souhrnné údaje

Vyhodnocení záborů zemědělského půdního fondu (ZPF), tzv. „zemědělská příloha“ pro územní plán obce Křenice je zpracováno podle zák. č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění zákona č. 10/1998 Sb. a zákona č. 98/1999 Sb. (úplné znění zákona), ve znění zák. č. 132/00 Sb., zák. č. 76/02 Sb. a zák. č. 320/02 Sb. a prováděcí vyhlášky č.13/1994 Sb., kterou se upravují některé podrobnosti ochrany zemědělského půdního fondu. Stanovení kvality zemědělské půdy, určenou bonitacně půdně ekologickými jednotkami (BPEJ) a zařazení kódů BPEJ do tříd ochrany zemědělské půdy, dle Metodického pokynu odboru ochrany lesa a půdy MŽP ČR ze dne 12.6.1996 č.j. OOPL/1067/96. Pro zábor půd jsou však závazné kódy, které jsou uvedeny ve výpisu jednotlivých parcel knihy nemovitostí a map katastru nemovitostí (KN).

Územní plán obce Křenice je zakreslen do výkresů v měřítku 1 : 5 000 jde jsou v situaci předpokládaných záborů barevně zvýrazněny druhy pozemků v zájmových lokalitách. Čísla BPEJ jsou převzaty z podkladů Katastrálního úřadu v Plzni jako informace o parcelách. Vlastnické vztahy jsou převzaty z výpisu katastru nemovitostí (KN) jako informace o vybraných parcelách. Zábor ploch se dělí na plochy v aktualizovaném současně zastavěném území obce a mimo toto současně zastavěné území obce.

V tabulkové části je proveden soupis jednotlivých lokalit s rozbohem dotčených parcel (dle druhu pozemků, výměry, kódů BPEJ, tříd ochrany zemědělské půdy, listu vlastnictví a majitele), jsou zde také vyjádřeny požadavky nových funkčních souborů na plochy dle druhu pozemku a požadavky nových funkčních souborů na plochy dle tříd ochrany zemědělské půdy.

Kvalita ZPF a zemědělská výroba

Hodnocení kvality zemědělské půdy vychází z klasifikační soustavy BPEJ, která zároveň charakterizuje klimatický region, šterkovitost a hloubku půdního profilu. Klasifikační soustava BPEJ vychází z kódů BPEJ. Pro zábor jsou závazné kódy BPEJ, které jsou přejaty z katastru nemovitostí jako informace o parcelách.

Zemědělská živočišná výroba je vhodná v této oblasti především pro chov skotu a prasat. Rostlinná výroba v oblasti je zaměřena na tradiční plodiny především obilí, brambory, kukuřice, řepka.....

Z hlediska požadavků nových funkčních souborů na plochy dle tříd ochrany zemědělské půdy lze konstatovat, že :

7,25 % - záborových ploch patří do třídy I. s vysokou produkční schopností, jež jsou vysoce chráněné jako ZPF

46,31 % - záborových ploch patří do třídy II. se zvýšenou produkční schopností, jež jsou značně chráněné jako ZPF

20,81 % záborových ploch patří do třídy III. Do III. třídy jsou sloučeny půdy v jednotlivých klimatických regionech s průměrnou produkční schopností a středním stupněm ochrany, které je možno v územním plánování využít pro eventuální výstavbu.

11,59% záborových ploch patří do třídy IV. Do IV. třídy jsou sdruženy půdy s převážně podprůměrnou produkční schopností v rámci jednotlivých klimatických regionů s jen omezenou ochranou, využitelné pro výstavbu.

14,04 % záborových ploch patří do třídy V. Do V. třídy ochrany jsou zahrnuty zbývající BPEJ, které představují zejména půdy s nízkou produkční schopností vč. půd mělkých, velmi svažitých, hydromorfních, šterkovitých až kamenitých a erozně nejvíc ohrožených. Většinou jde o zemědělské půdy pro zemědělské účely postradatelné. U těchto půd lze předpokládat efektivnější nezemědělské využití. Jde většinou o půdy s nižším stupněm ochrany, s výjimkou vymezených ochranných pásem a chráněných území a dalších zájmů ochrany životního prostředí.

Zbytek záborových půd - patří do kategorie nezemědělské půdy (ostatní plochy).

Podrobnější informace o požadavcích nových funkčních souborů na plochy dle tříd ochrany zemědělské půdy je uveden v tabulkové části (tabulka 1 a tabulka 3), která je nedílnou součástí Zemědělské přílohy.

Základní charakteristika hlavních půdních jednotek

Záborové plochy se rozprostírají na ploše těchto hlavních půdních jednotek:

HPJ 12, HPJ 15, HPJ 24, HPJ 26, HPJ 27, HPJ 46, HPJ 47, HPJ 48, HPJ 50,

HPJ 56. HPJ 67, HPJ 73.

Odtokové a hydrogeologické poměry

Odtokové a hydrogeologické poměry nebudou novou výstavbou podle předloženého návrhu výrazně narušeny. Odvodněné pozemky se v současnosti neevoluují, neboť meliorační opatření jsou v kompetenci jednotlivých vlastníků. Údaje poskytnuté Zemědělskou vodohospodářskou správou pocházející ze 70.- 80. let nejsou aktualizovány, proto aktuální informace o poloze a stavu odvodnění mohou poskytnout pouze vlastníci (eventuálně uživatelé) konkrétních pozemků.

Závěrečné posouzení předpokládaného návrhu ZPF

Plánovanou zástavbou ÚP obce Křenice dochází ve vybraných lokalitách s novým funkčním využitím k celkovému záboru 11,4948 ha (vše mimo současně zastavěné území). Záborové plochy jsou na území původního katastrálního území k.ú. Křenice.

Vhodně upraveným urbanistickým návrhem, který je hodnocen jako nejvýhodnější variantní řešení, nedochází k závažnému narušení organizace zemědělského půdního fondu v oblasti.

Podle údajů poskytnutých Katastrálním úřadem se jedná o zábor 10,4995 ha zemědělské půdy (91,34 % záborových ploch) a to v kultuře :

orná -	9,4262 ha
zahrady -	0,0000 ha
sady -	0,0000 ha
travní porosty -	1,0733 ha

Zábor ZPF celkem : 10,4995ha

Zbytek záborových ploch (8,66 %) tvoří výměra nezemědělské půdy a to v kultuře :

lesy -	0,0000 ha
vodní plochy -	0,0000 ha
ostatní plochy -	0,9953 ha

Požadavky nových funkčních souborů na plochy dle druhu pozemku a požadavky nových funkčních souborů na plochy dle tříd ochrany zemědělské půdy jsou podrobně vyjádřeny v tabulkové části (tabulka 1, tabulka 2 a tabulka 3), která je nedílnou součástí této plánovací dokumentace.

Zdůvodnění záboru podle nových funkčních souborů

ÚP obce Křenice předpokládá v dalším období rozvoj především v oblasti bydlení, sportu a rekreace, vodního hospodářství, občanské vybavenosti a zeleně. Tato výstavba si vzhledem ke specifickým podmínkám vyžádá zábor orné půdy, trvalých travních porostů a ostatních ploch, přestože byly vybrány plochy v zastavěném území nebo plochy s přímou návazností na stávající zástavbu.

Soupis záborových lokalit

<u>Návrhové období</u> -	3,5,8,9,10,16,18	Bydlení smíšené venkovské
	6,11	Bydlení čisté individuální
	4,12,14,17,20	Infrastruktura technická (ČOV)
	15	Rekreace individuální

Poznámka

Využití návrhových ploch se předpokládá v souladu s horizontem ÚP obce Křenice.

Při projednávání uvedeného řešení byly brány v úvahu především tyto skutečnosti :

- upřednostňování rozvoje v prolukách v současně zastavěném území obce
- maximální využívání stávajících areálů a stávajících manipulačních ploch
- navrhování rozvojových ploch v návaznosti na stávající zástavbu, především v územích s vybudovanou dopravní infrastrukturou a v těch územích, kde by bylo vybudování této infrastruktury nejméně nákladné
- urbanistickým řešením sledovat scelení jednotlivých částí obce využitím ploch ZPF, které nevhodně zasahují do organismu obce
- minimální zasahování do ZPF, především do I. a II. třídy ochrany zemědělské půdy.

Vyhodnocení záboru pozemků určených k plnění funkcí lesa

Zemědělská příloha s vyhodnocením záboru lesního půdního fondu pro ÚP obce Křenice je zpracována podle platných předpisů zák. č. 289/1995 Sb. o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění zák. č. 238/99. Sb., zák. č.67/2000 Sb., zák. č.132/2000 Sb., zák. č.320/2000 Sb., zák. č. 149/2003 Sb., zák. č. 1/2005 Sb. a zák. č. 444/2005 Sb.

Lesní zákon stanoví předpoklady pro zachování lesa jako národního bohatství tvořící nenahraditelnou složku životního prostředí. Stanovuje předpoklady pro plnění všech jeho funkcí a pro podporu trvale udržitelného hospodaření v něm.

Zákon dále stanoví, že veškeré pozemky určené k plnění funkcí lesa, musí být účelně obhospodařovány. Jejich využití k jiným účelům je zakázáno. Každý majitel lesa si musí počínat tak, aby nedocházelo k ohrožování nebo poškozování lesů. Vlastníci jsou povinni usilovat při hospodaření v lese o to, aby byly zachovány a rovnoměrně plněny i ostatní funkce lesa, aby byl zachován a chráněn genofond lesních dřevin. Předpokladem trvale udržitelného hospodaření v lese jsou lesní hospodářské plány (LHP) zpracováváné na období 10 let.

Zájmové území se rozkládá na katastrálním území Křenice. Hodnocení záborových ploch je zaměřeno na lokality, které se nějakým způsobem dotýkají pozemků určených k plnění funkcí lesa a zabíhají do lesních půdních celků s možným omezením plnění funkce lesa (do 50 m). K záboru ploch určených k plnění funkcí lesa v ÚP Křenice nedochází. V zájmovém území převážnou část lesních ploch tvoří smrkové porosty, najdou se zde i jiné druhy jehličnatých i listnatých dřevin (např. borovice, modřín, dub, buk aj.).

Závěrečné posouzení předpokládaného návrhu LPF

Vhodným řešením urbanistické koncepce, který je hodnocen jako nejvýhodnější variantní řešení, nedochází k záboru či ovlivňování pozemků určených k plnění funkcí lesa.

Zábor LPF celkem : 0 , 0000 ha

Soupis lokalit

viz. I. Vyhodnocení záboru zemědělského půdního fondu

Poznámka

Využití návrhových ploch se předpokládá v souladu s horizontem ÚP obce Křenice.

Závěrečná rekapitulace vyhodnocení záborových ploch

Zábor ZPF celkem	:	10,4995 ha
Zábor ostatních ploch celkem	:	0,9953 ha
Zábor LPF celkem	:	0,0000 ha
Zábor celkem	:	11,4948 ha

Tabulka 1 - Požadavky na zábor ploch v lokalitách změn funkcí

Označení lokality	Navržená funkce	Dotčené pozemky (p.č.)	Zábor (m ²)	Kultura	BPEJ / tř. ochrany	Vlastník	
3	SV	352/33	1177	2	52614	Obec Křenice	
		352/23	12968	2	54814 52614	Obec Křenice	
		373	4845	2	54814	Anna Edlová, Rožmitálská 501, Březnice	
		354/1	1021	2	54814	Jan Tykvart a Tonička, Křenice 56	
		354/2	1170	2	54814	Jan Tykvart a Tonička, Křenice 56	
		372/3	1071	2	54814	Agro-Křenice s.r.o, Paprsková 333/16, Praha	
		345/4	3177	14	-	Agro-Křenice s.r.o, Paprsková 333/16, Praha	
		345/10	675	14	-	Jan Tykvart a Tonička, Křenice 56	
		345/11	86	14	-	Agro-Křenice s.r.o, Paprsková 333/16, Praha	
		4	IT	213	1408	7	55800
209/4	1448			7	55800	Karel Čada, Jeřabinová 559, Rokycany Věra Žáková, Zelenohorská 184/6, Plzeň	
170/6	742			7	55800	Agro-Křenice s.r.o, Paprsková 333/16, Praha	
5	SV	172/4	8197	2	51512 54613	Josef Voráček, Křenice 13	
		165/2	3301	14	-	Agro-Křenice s.r.o, Paprsková 333/16, Praha	
6	BI	165/1	708	14	-	Agro-Křenice s.r.o, Paprsková 333/16, Praha	
		305	7084	2	52614	Martin Janoušek a Božena, Křenice 18	
8	SV	306	299	14	-	Martin Janoušek a Božena, Křenice 18	
		352/1	50	2	52614	Pozemkový fond ČR	
20	IT		49.427				
Křenice celkem							
	9	SV	493/1	1759	2	52611 56811	Blanka Buriánová, Přetín 6
			494	1356	2	52611 56811	Václav Pošar a Marie, Přetín 40
			495	1347	2	52611 56811	Agro-Křenice s.r.o, Paprsková 333/16, Praha
			506	1285	2	52611 56811	Alena Martinková, Lštění 75, Blížejov Anna Šimandlová, Táborová 44, Holýšov
504			3445	2	52611 56811	Josef Zdvořák a Zdeňka, Přetín 13	
10	SV	20/1	630	2	52614 54811	Miloslava Tillerová, Motýlí 2202/14, Plzeň	
		107/28	618	2	52614	Miloslava Tillerová, Motýlí 2202/14, Plzeň	
11	BI	79/1	2561	2	52614	Josef Zdvořák, Přetín 13	
		79/3	552	2	52614	Václav Pošar, Přetín 40	
12	IT	78/13	2563	7	55800	Zdeněk Brož, Ptenín 33	
		78/63	1454	7	55800	Agro-Křenice s.r.o, Paprsková 333/16, Praha	

Přetín celkem			17.570			
14	IT	588	26275	2	52611	Radek Bureš, Lidická 389, Klatovy
15	RI	579	11201	2	52611	Jan Bureš, nám. E. Beneše 14, Švihov
16	SV	696	895	2	52611	Josef Škopek a Vlasta, Kámen 1
		694	1707	14	-	Jan Bureš, Plzeňská 629, Klatovy
		692	3638	2	54611	Marie Černá, Kámen 18
17	IT	673	3118	7	56401	Ing. Josef Straka, Plzeňská 681, Klatovy
18	SV	638	1117	2	56401 54613	Vladimír Sýkora, Kámen 7
Kámen celkem			47.951			
Celkem			114.948			

Vysvětlivky:

Druh pozemku (kultura): 2 – orná půda, 7 – TTP (louky a pastviny), 14 – ostatní plochy

Funkční využití: BI - bydlení individuální, RI - rekreace individuální, SV - smíšené obytné venkovské, IT - infrastruktura technická

Tabulka 2 – Požadavky na zábor ploch dle funkčního využití

<i>Funkční využití</i>	<i>ZPF plochy 2</i>	<i>ZPF TTP 7</i>	<i>Ostatní plochy 14</i>	<i>Výměra zem.půdy (m²) mimo zast.území</i>	<i>Výměra zem.půdy (m²) zast.území</i>	<i>celkem</i>
Bydlení individuální - BI	3.113		4.009	3.113		7.122
Bydlení smíšené venkovské - SV	53.623		5.944	53.623		59.567
Rekreace individuální - RI	11.201			11.201		11.201
Infrastruktura technická -IT	26.325	10.733		37.058		37.058
Celkem	94.262	10.733	9.953	104.995		114.948

Tabulka 3 - Požadavky na zábor dle tříd ochrany zemědělské půdy

<u>Třída ochrany</u>	<u>Výměra (m²)</u>	<u>Výměra (%)</u>
I.	7.615	7,25
II.	48.623	46,31
III.	21.847	20,81
IV.	12.173	11,59
V.	14.737	14,04
Výměra zemědělské půdy	104.995	100,00

Poznámka: u ostatních ploch BPEJ neuvedeno.

f) Podklady a doklady

- Terénní průzkumy
- Politika územního rozvoje ČR 2008
- Zásady územního rozvoje Plzeňského kraje 2008
- ÚS Křenice (Tauš / Langerová 1992)
- Geologická mapa ČR - mapa předčtvrtohorních útvarů 1 : 200 000, ÚÚG Praha 1989
- Geologická mapa 1 : 50 000
- Vyšší geomorfologické jednotky ČR, ČÚZK Praha (Boháč P., Kolář J.) 1966
- Regionálně fytogeografické členění ČSR, BÚ ČSAV, Academia Praha 1989
- Geobotanická mapa ČSSR 1 : 200 000, list M - 33 - XX Plzeň, Academia Praha (Husová a kol.) 1969
- Mapa vegetačních lesních stupňů - západní Čechy 1 : 200 000, Lesprojekt Plzeň 1978
- Turistická mapa Přeštice č. 32 1 : 50 000, KČT Praha 2000
- Turistická mapa Plzeň-jih 1 : 75 000, SHOCart Zlín 2000
- Vodohospodářská mapa 1 : 50 000, list 21-24
- Základní mapa 1 : 25 000, list 21-241
- Základní mapa 1 : 10 000
- Státní mapy odvozené BPEJ 1 : 5 000
- Podklady informační základny UrbioProjekt Plzeň
- Výpisy z Katastru nemovitostí
- Kolektiv: Červená kniha ohrožených a vzácných druhů rostlin a živočichů ČSFR 1-3, Academia Praha 1990 - 92
- Kolektiv: Atlas životního prostředí a zdraví obyvatelstva ČSFR, ČSAV Praha 1992
- Kolektiv: Atlas podnebí ČSR, Ústřední správa geodézie a kartografie Praha 1958
- Kolektiv: Bonitace čs. zemědělských půd a směry jejich využití, MZe ČR 1984
- Anděra M., Beneš B.: Atlas rozšíření savců v ČR – Hlodavci (Rodentia), Národní muzeum Praha 2001
- Anděra M., Hanzal V.: Atlas rozšíření savců v ČR – Šelmy (Carnivora), Národní muzeum Praha 2001
- Bejček V., Šťastný K., Hudec K.: Atlas zimního rozšíření ptáků v ČR, H + H Praha 1995
- Culek M. a kol.: Biogeografické členění České republiky, Enigma Brno 1996
- Culek M. a kol.: Biogeografické členění České republiky II, Enigma Brno 2005
- Demek J. a kol.: Hory a nížiny ČSR, AOPK Brno 2006
- Demek J. a kol.: Morfologické členění Českých zemí, Academia Praha 1965
- Formon R.T.T., Godron M.: Krajinná ekologie, Academia Praha 1993
- Frolec V., Vařeka J.: Lidová architektura – encyklopedie, SNTL Praha 1983
- Halada J.: Lexikon české šlechty I – III, Akropolis Praha 1994
- Hendrych R.: Fytogeografie, Academia Praha 1994
- Chytrý M., Kučera T., Kočí M.: Katalog biotopů ČR, AOPK Praha 2001
- Kolektiv: Umělecké památky Čech I-IV, Academia Praha 1978-82
- Kolektiv: Atlas životního prostředí a zdraví obyvatelstva ČSFR, ČSAV Praha 1992
- Kolektiv: Atlas podnebí ČSR, Ústřední správa geodézie a kartografie Praha 1958
- Kolektiv: Bonitace čs. zemědělských půd a směry jejich využití, MZe ČR 1984
- Kumpera J.: Západní Čechy od A do Z – historie, památky, příroda, Beta-Dobrovský Ševčík Praha-Plzeň 2002

- Kumpera J.: Řeky a říčky Plzeňského kraje, Ekostar sro. Plzeň 2002
- Kumpera J.: Dějiny západních Čech, Nakl. Ševčík Plzeň 2004
- Ložek V.: Příroda ve čtvrtohorách, Academia Praha 1973
- Mackovčín P., Sedláček M.: Chráněná území ČR XI – Plzeňsko a Karlovarsko, AOPK Praha 2004
- Mencl V.: Lidová architektura v Československu, Academia Praha 1980
- Mergl M., Vohradský O.: Vycházky za geolog. zajímavostmi Plzně a okolí, Koura publishing Mariánské Lázně 2000
- Mikyška R. a kol.: Geobotanická mapa ČSSR 1 - České země, Academia Praha 1968
- Mísař Z. a kol.: Regionální geologie ČSSR I - Český masiv, SPN Praha 1983
- Moravec J. a kol.: Rostlinná společenstva ČR a jejich ohrožení, Severočeskou přírodou - příloha, Okr. vlastivědné muzeum Litoměřice 1995
- Moravec J.: Přehled vegetace ČR sv. 1 - Acidofilní doubravy, Academia Praha 1998
- Němeček J. a kol.: Pedologie a paleopedologie, Academia Praha 1990
- Němeček J., Tomášek M.: Geografie půd ČSR - Studie ČSAV, Academia Praha 28/1983
- Neuhäuslová Z. a kol.: Mapa potenciální přirozené vegetace České republiky, Academia Praha 1998
- Odum E.P.: Základy ekologie, Academia Praha 1977
- Pešek J.: Tercierní sedimenty ve středních a záp. Čechách – Sb. Západoč. muzea, Příroda 6, Plzeň 1972
- Petříček V., Míchal I.: Péče o chráněná území I, AOPK Praha 1999
- Plíva K., Žlábek J.: Přírodní lesní oblasti ČSR, SZN Praha 1986
- Poche E. a kol.: Umělecké památky Čech 2, 3, Praha 1978, 1980
- Procházka F., Kondrys A.: Horšovotýnsko, historicko-turistický průvodce č.9, Nakl. Českého lesa Domažlice 1998
- Průša E.: Přirozené lesy České republiky, SZN Praha 1990
- Purkyně C.R.: Geologie okresu Plzeňského, Plzeň 1913
- Quitt E.: Klimatické oblasti Československa, Stud. Geogr. ČSAV 16, Brno 1971
- Soukup, David: Průvodce po Čechách, Moravě a Slezsku č. 55 - Klatovsko, Soukup & David Praha 2007
- Štefáček S.: Rybářský průvodce po nádržích a rybnících, Brázda Praha 1996
- Štefáček S.: Rybářský průvodce po tekoucích vodách, Brázda Praha 1995
- Šťastný K., Bejček V., Hudec K.: Atlas hnízdního rozšíření ptáků v ČR, H + H Jinočany 1996
- Valtr P.: Venkovské osídlení a krajina západních Čech, UrbioProjekt Plzeň / Památkový ústav, Plzeň 1994
- Valtr P.: Program rozvoje cestovního ruchu v Plzeňském kraji, UrbioProjekt Plzeň / KÚ Plzeňského kraje, Plzeň 2003
- Valtr P.: Koncepce územního rozvoje západních Čech (funkční využití území), UrbioProjekt Plzeň 1994, dep. MMR ČR Plzeň
- Valtr P.: Podmínky životního prostředí a přírodní zdroje - Aktualizace zásad a pravidel územního plánování /Úkol M 19 - 1.3., Ekoarch Plzeň / VÚVA Brno 1990
- Valtr P.: Zajišťování ekologických podmínek územního rozvoje ČSFR v územně plánovací činnosti - Inovace Zásad a pravidel územního plánování, Ekoarch Plzeň / VÚVA Brno 1991
- Valtr P.: Koncepce tvorby a ochrany životního prostředí a racionálního využívání přírodních zdrojů v Západočeském kraji I - VIII, US STP Plzeň 1986
- Vlček V. a kol.: Vodní toky a nádrže, Academia Praha 1984
- Zlatník A. a kol.: Základy ekologie, SZN Praha 1973